

ala yekûte

Hejmar: 27 Adar 1992 Biha: 3 DM

Sayı: 27 Mart 1992

BAĞIMSIZ BİRLEŞİK DEMOKRATİK KÜRDİSTAN VE SOSYALİZM İÇİN

TC'NİN KANLI PROVAKASYONU VE TERÖRÜNE KARŞI YÜKSELEN SERHİLDAN !

KÜRDİSTAN'DA "ÖZEL SAVAŞ" A NUMUNE YOK!

Kürdistan, Newroz'un şavkının halkımızı aydınlatmaya yöneldiği bir dönemde, bir kez daha vuruldu. Tarihinde hiçte yabancı olarak karşılaşmadığı katliamlar hançeri ile bir kez daha yaralandı. Ulusal Kurtuluş Devrimimizin Bağımsızlığa ve Sosyalizme uzanan sürecini gözlemlediğimizde; alınan yarayı ekonomik ve politik-toplumsal boyutlarıyla, neden ve sonuç bağlantılarıyla iyi irdelemek durumundayız.

Faşist ve sömürgeci TC, özel savaşını, Newroz'da yeni aşamalara tırmandırarak, Cizre ve Şırnak merkez olmak üzere, Kuzey Kürdistan'ın tümü boyunca önemli şehirlerde ve yerleşim bölgelerinde katliamlar gerçekleştirdi. Bu katliamlarda, 100 dolayında insanımız şehit edilirken, yüzlerce insanımız yaralandı, binlercesi tutuklandı ve işkencelerden geçirildi. Kürdistan'da kelimenin ifadede yetersiz kaldığı, eşi görülmemiş bir sömürgeci devlet terörü estirildi. Halkımız üzerinde gerçekleştirilen bu terör, TC'nin yıllardan beri Kürdistan'da yürüttüğü sömürgeci politika ve savaşın devamı ve onun bir parçasıdır.

Kürdistan halkını bu mutlu Newroz gününde, yaşamı cehenne-me dönüştüren devlet terörüne boğmak, tam anlamıyla çağdışı bir

canavarlık ve vahşettir. Türk egemenliğinin bu barbarlığı ve vahşeti dünyaya yabancı değildir. Ancak bu kez, TC'nin başında olan, değişik iddialarla iş başına gelen bir hükümet, değişik şiarlarla ortaya çıkıyordu. "Demokratik Reformlar Paketi" adı altında, dünyaya "demokratik" (!) olduğunu duyurmaya çalışıyordu. Fakat bir kez daha dünya ve tarih tanık oldu ki, TC iktidarlarının bu doğrultudaki iddiaları büyük bir aldatmaca ve riyakarlık örnekleridir.

Yeni TC Hükümeti, Kürdistan sorununda hesaplı ve kitaplıydı. Son Newroz Katliamı döneminde cereyan edenlere baktığımızda bunu çok bariz bir şekilde gözlemlemek mümkündür. Demirel ve İnönü hükümeti, Ordu-Kontrgerilla-MİT'in önüne koyduğu plan doğrultusunda katliam gerçekleştirecek, ardından da "Kürt Teröristlerine"(!), "PKK Teröristlerine"(!) karşı savaştığını dünyaya duyuracaktı. Davullarla, zunalarla, milli oyunlarıyla. Direniş ve Özgürlük simgesi olan Newrozun anlamına yüklenen özgürlükçü yön, halkımızın aynı zamanda Newrozda kendi devrim şehitlerine sahip çıkışını da öne çıkarmıştır. Serhildan'ların önemli bir bölümünde böyle doğmamış mıydı? Kürdistan toplumunun değer yargılarından çıkarak yükselen Bağımsızlık ve Özgürlük yolunda düşenlere duyulan derin bir bağlılık biçimiyle ifadesini bulan bu olumlu gelenek, düşmanın yüreğine

büyük korkular salmıştır. Ancak bu bir gelenektir. Newroz'da da bu gelenek ne pahasına olursa olsun yerine getirilecekti. Barışçıl bir hava içerisinde tüm şehir halkını kucaklayan Newroz kutlamaları yürüyüş biçiminde devam ediyor. Halkın içinde Kürdistan Bayrağı, ERNK bayrağı taşınıyor. Sonra yürüyüş kolunun önü kesiliyor ve görülmemiş bir vahşet örneği ile, önce dipçik ve süngülerle, arkasından da keyfi bir şekilde tanklar ve silahlarla savunmasız halka saldırılıyor. "Sokakta görülen her canlıya ateş açılıyor." Bu sözler Cizre, Şırnak, Van ve Gever(Yüksekova) 'deki halktan herkes tarafından tekrarlanıyor. Durum bu

İÇİNDEKİLER

- * Ulusal Kurtuluşa doğru çözüm ve seçenekler Sf. 5
- * Yeni Dünya Düzeni ve Kürdistan Sf. 7
- * 8 Mart Uluslararası Emekçi Kadınlar günü Sf. 12
- * TC'nin yeni jenosidi durdurulmalı! Sf.14
- * Ji Kurdistana Başur Sf. 19
- * Mitoloji
Salim Begê û Nasir Begê Sf.21
- * Newroz- Kawa MK bildirisi

derece tek yanlı saldırı sonucu geliyor. Bunu halktan insanlar açık, bir dizi tehlikeyi göze alarak medya temsilcilerine anlatıyor, gösteriyor. Ankaraya telefonlar yağıyor. Korkunç bir katliamın gerçekleştiğini, katliamların durdurulması gerektiğini haykırıyor. HEP parlamento sözcüsü Mahmut Alınak durumu ağhıyarak Demirel ve diğer yetkililere duyuruyor. "Kendiniz gelin halktan her hangi bir numarayı çevirerek bir insanla konuşun durumu öğrenin" demesine rağmen, TC yetkilileri durumu iyi bildikleri için elbette bütün bunlara gerek duymamaktadırlar. TC'nin serseri komando birliklerine öylesine direktifler gelmiştir ki, gözleri o derece dönmüştür ki, kendi devletinin yarı-resmi yayın organlarından Sabah gazetesinin foto muhabiri açıkça kurşunlanıyor. Yabancı basın-yayın kuruluşlarına mensup gazeteciler kurşun yağmuru altında, canlarını zor kurtarıyorlar. Bütün bu vahşet konusunda daha ayrıntıya girmeye gerek olmadığı düşüncesindeyiz. Yabancı medya organları, TC'nin sözcülüğünün ötesinde borazanlığını yaparak, utanç verici bir alçaklık derekesine düşerek, basının yüzkarası durumuna dönüşen Türk basınının yalanlarının aksine olayları kısmende olsa objektif olarak ortaya çıkardılar. TC'nin ve kaleşörlerinin, bu dış basına karşı hala kendi yalanlarında ısrar etmeleri onları daha da iğrençleştiriyor.

Kendisine yönelik bu derece barbar katliam karşısında, Serhildan yaratarak, tarihin karşısına yep yeni bir kişilik ve kimlikle, tarih yaratan ve yazan bir sorumlulukla çıkan halkımızdan her halde kendisini katliamcıların alçak namlularına siper etmesi beklenemez. İnsanlarımız eğer kapılarının önünde kurşunlanıyorsa, sanırız kimse kendisini isalaştırarak bir başka bedenini kurşunlara peşkeş çekmez. İntikam duygularının Kürdistan insanının beyninde büyük izler bırakarak gelenek yarattığı; bu geleneğinde giderek sevindirici bir şekilde sömürgeci düşmana yönelttiği günümüz Kürdistan'ında halkımızda kendi

savunmasını kendi silahlarıyla sağlamıştır. İşte bu aşamadan sonra basının adını dahi kullanmaları suç olan basının yüz karası Türk burjuva gazetecileri, kendi devletinin katliamlarına sözde malzeme toplamak için "terörist" fotoğraflarıyla yayımlarını doldurmaya, böylelikle insanlık düşmanı çağdışı Kontrgerillaya iyi bir hizmette bulunmaya çalışıyorlar. Alçalmanın bu derecesi, insanlık adına, başka karşı-devrim örneklerinde, en azgının da dahi, gözlemlenmemiştir.

Kürdistan ülkesi ve toprağında, Kürdistan halkı, insanı ve gerillası elbette silahını taşıyacaktır, ülkesini ve halkını koruyacaktır. Bu bir gün mutlaka en özgür bir biçimde gerçekleşecektir. Bunu elbette tartışmıyoruz. Köhnemiş sömürgeci burjuva kafalar ve onların piyon kafalarında bir gün bunu mutlaka başlarını parçalıya parçalıya da olsa beyinlerine kazımak durumunda kalacaklardır. Çünkü, bir halkı, kendi ülkesinde özgür yaşatmaktan hiç bir güç alkoyamayacaktır. Çeşitli milliyetlerden Kürdistan halkı da kendi ülkesinde barış içinde özgürce yaşama ulaşmanın kavgasını vermektedir. bu yüce ve soylu savaşım milyonları harekete geçirmiş durumdadır. Bu tarihi selin karşısında ayak diretme boş ve nafile bir çabadır ve sonu hüsrandır.

Biz, daha önceki sayımızda, ve diğer yayımlarımızda TC'nin yeni hükümetnin Kürdistan karşısında büyük bir çaresizlik içinde olduğunu vurgulamıştık. Bu çaresizlik, öyle bir noktaya vardı ki, katliamlara umut bağliyacaktı kadar terörün ve vahşetin esaretine sığınarak zavallı bir garipliğe dönuştü. Daha şimdiden de görülyorki, bu daha da büyük bir açmazın içine yuvarlanmaktan başka bir şey değildir. TC, Kürdistan'da yüzlerce insanımızın şehit olmasına rağmen, bir yenilgi almaktan başka bir yere varamadı. Bu yenilginin sonuçlarını daha da adım adım tadacaktır. Önümüzdeki dönemde TC'nin, "özel savaş" ın tırmandırılmış katliamcı ofensifinin de bütün tahriplerine ve bıraktığı acılara rağmen beş para etmediğini

göreceğiz.

Kürdistan Cephesine geldiğimizde, durumun ciddi ve acil bir değerlendirmesinden sonra, yerinde müdahale, siyasal önderlik ve yol göstericiliğin hayata geçirilmesinin önemini dayatmakta olduğuna görmekteyiz. TC'nin estirdiği barbar terörün, Kürdistan halkında yaratacağı kin ve nefrettir. Bu açıkça bilinen bir gerçektir. Sömürgeciliğe yönelik bu kin ve nefret, kırılmak bilmeyen Serhildan dalgalarında, yerini ve esintisini iyi alarak, harmonik gelişim bulmasını sağlamak için, siyasal müdahaleye yerinde ve zamanında ihtiyaç duymaktadır. Bu Serhildan dalgalarının harmoni ve ahenginin bozulmaması için, örgütsel-askeripolitik yönlendirmenin Ekimi Kasıma bağlayan Bolşevik ustahıyla işlenmesi gerekiyor.

Serhildan ve gerilla mücadelesi esas alınarak bütün mücadele alanlarının ve savaşım taktik ve biçimlerinin yeniden ve zamanında, uygun bir tarzda geliştirilmesi sonucu, ulusal kurtuluş devrimi ve sosyalizme ulaşansavaşımın zaferi için ustasal bir kombineeye ihtiyaç vardır. Kitle başkaldırısının aynı düzeylilik aşamasında kalma tehlikesini iyi bir şekilde gözlemliyerek, zafere doğru uzanan sürecin daha üst düzeylerine ulaşmanın taktikleri, yolları, biçimleri yaratıcı bir şekilde geliştirilmek durumundadır. Bu noktada, bölgedeki gerilla ve devrimci kadro, aydın ve tüm Serhildan yaratıcılarına büyük görev düşmektedir. Sadece katılımcılık değil, yaratıcılık, inisiyatif, geleceği görme, savaş üst düzeye sıçratma yeteneği ve sorumluluğu büyük önem arz etmektedir. Bu da tümüyle hepimizin omuzlarındadır. Siyasal önderliğin yaratılması ve yölgöstericiliğinde de buna büyük gereksinim duymaktayız.

Serhildan'ın kısmen ulusal düzeye sıçratılmayışımın acıları elbette büyüktür. Kürdistan'da binlerce yıllık tarihin yoğurup günümüze kadar dahi ulaştırdığı doğal-köy-bölgesel ekonominin, yine dar-bölgesel kapalılığın aşılması, tarihi sürece bakıldığında, oldukça ağır ilerlemektedir. Feodal parçalanmışlık

bunun üzerine tuz biber ekmektedir. Aşiretsel toplumsal yapı ve onun üst-yapısal kültürel değerleri keza öyle. Bütün bunlar Kürdistan Ulusal Kurtuluş savaşında önemli engel ve ayak bağları olup, devrimci kitle kalkışmalarının ülkesel satha yayılmamasında önemli etkenler rolünü oynamaktadırlar. Ancak bu objektif temele bağlı olarak ve ondan bağımsız başka bir dizi etmenlerde "bölgesel kalma" da rol oynamaktadırlar. Kuzey Kürdistan'da, "bölgesel" için Serhildan ve genel devrimimizde yarattığı acıların ve bağrında barındırdığı tehlikelerin neye mal olduğunu iyi görüp, ortadan kaldırılması yollarını, araçlarını bulmak gereki-

değildir. Serhildan sahasının Kürdistan bütününe ve uluslararası düzeye, uygun biçim ve taktiklerle, yaygınlaştırmak gerekmektedir. Bu noktadaki çözümlemede, son dönemlerde unutulmaya getirilen, Ulusal Meclis ve Ulusal Konsey'in önemli bir adım olduğu açıktır. Bu yöndeki çalışma ve araçları tekrar siyasal gündemin başına yerleştirmek gerekiyor.

TC, bir yıldan bu yana Kontrollerilla, kara timleri aracılığıyla, devrimci aydın kadrolara, karşı komplolar düzenliyerek onlarca değerli aydın insanımızı katletti.

yürütmektedirler. TC ve Saddam tarafından sivil halkın kimyasal gaz ve benzin bombalarıyla en iğrenç yöntemlerle katliama uğratılması bunun bir örneğidir. Aynı şekilde Kuzey Kürdistan'da işlenen politik cinayet ve komplolar da o derece iğrenç ve alçakçadır. TC, bu politikasıyla insanların kin ve nefretini kazanmaktan başka bir şey elde edemediği gibi, kendi mezarını daha derin kazmaktan başka bir yere varamayacaktır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş güçleri açısından, olaya daha büyük ehemmiyetle eğilinmek gerekliliği kendisini dayatmaktadır. Devrimci aydınlara yönelik bu politik cinayetlerin açıklanması doğrultusunda ulusal ve uluslararası



yor. Herşeyden önce bunun Kürdistan'da tüm halkımızca bilince çıkarılması gerekiyor. Bunun çözümünde, Kuzey Kürdistan'da Ulusal Kurtuluş Cephesi yönünde defalarca yaptığımız öneri paketinin büyük rol oynayacağı aşikardır. Yeni dönemin koşulları dikkate alınarak bu doğrultuda, çözümleyici adımlar atmak zorundayız.

Serhildan boyutlarının "parçasal" düzeyde, tutulması da açıkça büyük zararlara yol açmaktadır. Günümüzde artık Kürdistan Devriminin sahasının "parça"lara sığdırılması, artık sadece gerilik siyasal korkaklık, reformculuk olarak niteliklemeyle açıklamak olası

TC, Kürdistan halkı ile savaşta olduğunu söylüyor. Evet, bu bir savaştır. Kürdistan halkının ülkesini, büyük acılarla inleyen işgalci-düşman cizmelerinden temizlemek için ayağa kalkarak yürüttüğü Ulusal Kurtuluş Savaşıdır. Kürdistan halkı bu savaşta, haklı yanı, geleceği, ileriye temsil ederken; TC haksız geri ve karanlık yanı temsil ediyor. Savaşın güçlerin de uyduğu bir savaş hukuku vardır Savaş, savaş kurallarıyla yürütülür. TC ve diğer sömürgeci düşmanlar bu konuda, bu mertliği dahi göstermiyerek, girdikleri aciz ve çaresiz durumdan kurtulmak için, insanlık düşmanı ve namertçe yöntemlerle

düzeyde gerekli girişim ve çalışmalarda bulunmak gerekmektedir. Ayrıca MiT, Kontrollerilla, Özel Tim dahil TC'nin bölgedeki tüm devlet aygıtına karşı devrimci kadroların ve aydınların savaşım ustalığının geliştirilmesi ve kendisini korumada gerekli donanımın ulaşması gerekiyor. Kürdistan'da TC düşmanı, bugün bunu dayatacak durum yaratmışsa; devrimci aydınların, kadroların; TC'nin kolluk kuvvetlerine ve ajanlarına karşı kendisini koruma ve ona karşı savaşma sanatında gerillasal ustalığa ulaşması gerekiyor. Bu durum esasında yeni bir olay değildir. Tabiatında düşmanla sert bir

çatışmayı taşıyan Kürdistan toprağında Ulusal Kurtuluş devrimciliği ve yurtseverliği, sert savaş koşullarına hazırlığı her zaman gerektiriyor. Bu sorun daha önceleri de kuşkusuz bilince çıkarılmıştı. Ancak şu anda, siyasal gündemin temel sorunlarından biri olarak, kendisini daha da sıcak olarak dayatmış, ehemmiyetine özel bir ağırlık kazandırmış bulunmaktadır.

TC'nin Orta Asya'nın Türki cumhuriyetleriyle ilişkileri, Türkiye' de siyasal literatürü oldukça uğraştırmakta ve daha da uğraştıracağına benzer. TC, Orta Asya devletleri ile ilgili büyük yaygalar koparmaktadır. Adeta "Pan-Türkizm", "Turancılık", 1910'ların Irkçılarından, sivil faşist dünün MHP'si bu günün MÇP'sinden ödünç alınarak adım adım hayata geçirilmektedir. 70'li yıllarda MHP'nin dahi korkarak savunduğu "Turancılık" bir başka biçimde devlet politikası olarak pratiğe aktarılıyor.

Bu politikanın oluşturulmasında elbette Batılı emperyalist devletlerin rolü ve insiyatifi ön plandadır. Kendisinin islam devletlerine girişini problemlili gören, ABD'nin başını çektiği emperyalist dünya, belirtilen ülkelerde anti-emperyalist bir gelişmeyi engellemek için; TC kartını oynama yolunu denedi. İran islamcılığını kendi denetimine almada zaman zaman problem sahibi olan, Batı, aynı tehlikenin Orta Asya'da oluşmasını engellemek için proje-paketleri oluşturdu. Dolayısıyla TC, bu emperyalist plan-destek-imrendirme neticesinde figüran olarak ortaya fırladı. Batı kendi emperyalist çıkarları gereği böyle bir yol denedi. Bu durum, büyük açmaz ve çaresizlikler içinde yuvalanan TC için bir umut kapısı oldu. Yoksa, SB'nin dağılmasından sonra, TC Orta Asya ile ilişkilerinde oldukça temkinli ve ihtiyatlı davranıyordu. Oraya açılma noktasında da, Batıdan imrendirici direktif gelene kadar, cesaret edip çıkışta bulunmadı. Ayrıca TC'nin ekonomik ve siyasal yapısı da böyle bir cesaretili çıkışa elverişli

değildir. Aksini iddia etmek, günümüzdeki giderek şiddetlenen emperyalist rekabeti kavramamaktır. ABD, Japonya, Almanya'nın başında yer aldığı kapitalist emperyalist dünya ile kıyaslandığında, TC'nin çapı, daha doğrusu çapsizliği da ortaya çıkacaktır. Bu çapsiz TC, yukarıda belirtilen Batı emperyalist dünyası dururken, onların izni olmaksızın, Orta Asya'yı kafasından geçirse dahi hayata uyguluyamazdı. Dolayısıyla TC'nin Orta Asya açılımını emperyalist paylaşım politikasına uygun olarak, onun uzantısı olarak gerçekleştiriyor, yoksa ona karşı yada ona rağmen değil. Elbette TC, bu açılımda oldukça çok şey kazanacaktır. Bölgede ve Asya'da önemli bir ağırlık olacaktır. Bu durumun ister istemez ekonomik ve politik sonuçları olacaktır.

Ancak Batı bölge halklarının başına yeni bir bela sardırıyor. Yeni bir Moğol belası! Geçmişteki Cengiz Han'ların yarattığı tahribatlara kadar ileri boyutlara ulaşmasa da, Marx'ın belirttiği gibi taşı taş üstünde bırakmayan bu barbar saldırılar karşısında halklar işe "sıfırdan" başlamasalar bile, bu bela önemli tahribatlar ve tehlikeler yaratacaktır.

Saddam belasını besleyip-büyüterek halkımızın karşısına çıkararak emperyalizm, TC'yi beslediği yetmiyormuşçasına şimdi de onu daha büyük bir "bela" olarak halkımızın, halkların karşısına çıkarmaya hazırlanıyor. Emperyalist çıkarlar gereği TC ve Saddam halklara karşı büyütülecek, askeri-ekonomik donanım her yönüyle, çağdışı ve insanlık dışı en iğrenç biçimleriyle sağlanacak! Ancak kendileri için bir problem yada pürüz çıktığında yaygara basılacak! Emperyalist politikanın iki yüzlülüğü işte budur! Son Cizre, Sırnak katliamlarında da aynı seyir gözlemlendi. Almanya TC'yi askeri ve ekonomik olarak tehzizatlandırarak emperyalist devletlerin başında yer alıyor. Onu donatmakta hiç bir sınır tanımıyor. Ancak kendi çıkarlarına ters düştüğünde, feryadı basıyorlar! Almanya Saddam'ın Kimyasal gaz imalatında en büyük destekçisiydi.

Ancak sonrasında, sözde Saddamın karşısına ABD ile birlikte geçti!? Burada açıkça samimiyetsizlik, riyakarlık gözlemleniyor. Almanya simdide TC'yi protesto ediyor. Çünkü, Almanya'da duyarlı kamuoyu karşısında bir kez daha teşhir olacak. Halepçe katliamında büyük sorumluluğu olan Alman devleti ve tekelleri teşhire yönelik bu gelişmeyi göze almadılar. Ayrıca Almanya, dünyayı paylaşım siyasetinde, yeni gelişen güç olarak; sofrada payını alma siyasetinde, ABD'ye karşı, ona rağmen politika geliştirmenin yollarını arıyor.

Bu politik çizginin oluşmasında bir dizi etken rol oynadığı gibi kara geçmişinde önemli bir rolü var. Avrupa'da başa oynama ve giderek dünya ölçüsünde ağırlığını duyurma gibi amaçlar, bu politikanın unsurları durumundadır. Kürdistan ve TC bağlamında; emperyalist-sömürgeci dünyada doğan bu durumdan ve çelişkilerden Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesi doğrultusunda yararlanmak gerekmektedir.

Newroz katliamı döneminde cereyan eden olaylar, NATO ve Batılı emperyalist devletlerin sömürgeci devletlere yaptıkları yardımların halkımıza karşı nasıl vahşi bir şekilde kullanıldığı noktasında, oldukça yeterli malzeme sundu. Dünya demokratik kamuoyunda bu durumun bilinmesi, Bağımsızlık mücadelesine önemli desteğin sağlanmasını getirecektir. Ülkede yükselen mücadelenin, ülke dışında yürütülen eylemlilik ve diplomatik çalışma ile uygun kombine edilmesi gerekiyor. Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin haklılığına ve saygınlığına yaraşır gerekli destek sağlanmalıdır.

ULUSAL KURTULUŞA DOĞRU, ÇÖZÜM VE SEÇENEKLER

Setxan DOZ

Ülkemizde son dönemlerde meydana gelen gelişmeler ve bununla ilgili olarak yürütülen tartışmalarda, bir çok konu belirsizliğin kaygan zemininde anlam ve içeriğinden saptırılarak ele alınmakta, siyasal gündem bu temelde belirlenerek, halkımız ve mücadelemiz kısır bir döngü içine çekilmek istenmektedir.

Bir çok güç tarafından eskisi bir yana, Kuzey-Kürdistan'da 70'li yıllardan itibaren yürütülen tartışmalarda, sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı mücadele gerçek temelleri ile ele alınmadı, ülkemizin özgün siyasal, ekonomik ve tarihsel temele uygun siyasal strateji ve çözüm önerileri ile ele alınıp, aydınlatılmadı. Hareketimiz çıkışından itibaren, ülkemizin uluslararası emperyalist devletlerinde çıkarları doğrultusunda, parçalanması, sömürge konumu ve bunlara direkt bağlı olan derin feodal ilişkiler çerçevesinden hareketle, Bağımsız Birleşik Demokratik Kürdistan ve Sosyalizm hedefini ortaya koydu. Bu tespite ülkemizin gerçeklerinin bilimsel bir temelde incelenmesi sonucundan varıldı. Ulusal kurtuluş hareketinin, ülkemizin tüm parçalarında yürüttüğü mücadelenin sonuçları, olumlu ve olumsuz yönleri ile incelendiğinde, rahatlıkla görülecektirki, kurtuluşa gidecek yegane strateji budur.

Küçük burjuva devrimci akımların, burjuva reformcu akımların sosyalist bir Kürdistan doğrultusunda mücadele etmeleri, sınıf temelleri ve bunun sonucu olarak oluşan siyasal-ideolojik-örgütsel hatları açısından imkansızdır. Bu görev Kürdistan proleteryanının omuzları üzerindedir. Ve bu görevin bilincinde olan proleterya hareketi ulusal kurtuluşu, sınıfsal kurtuluşa bağlamakta, Demokratik ve Sosyalist süreçleri birbirine bağlı ele almakta, proleteryaı bugünden Sosyalizm için hazırlamaktadır. Hiç şüphesiz, ülkemizin parçalanmış sömürge yapısı, ulusal devrimin

gündemde olması bu görevi daha da ağırlaştırmaktadır. Aynı şekilde, nispeten zayıf olan kapitalist ekonomi ve proleteryanın öteki sınıf ve katmanlara göre nüfus içindeki görece zayıflığı, sosyalist görevleri dahada zorlaştırmaktadır. Yinede temel ayrıçlarımızdan birisi olarak sosyalist görevlerimizi, -kimi eksikliklerimize rağmen- yürütmekteyiz. Kısaca bu görev, proleteryaı bağımsız bir güç olarak, sendikalarda, mesleki derneklerde ve nihayet kendi sınıf partisinde örgütlemek olarak anlaşılabilir. Bu birinci noktaya bağlı olarak, tüm ulusal kurtuluş süreci boyunca ittifaklar siyasetini, proleteryanın çıkarları doğrultusunda ele almayı gerektirir. Ulusal güçlerle yürütülecek ittifak siyasetinde, proleteryanın ekonomik ve siyasal çıkarlarını savunmak şart olarak, proleterya hareketi tarafından savunulur. Proleteryanın bağımsız örgütlenmesine ket vurulmasına müsaade edilmez. İttifakın koşullarından birisi, proleteryanın örgütlenme, propaganda ve siyasal çalışma özgürlüğüdür. Ulusal Kurtuluş Mücadelesi boyunca ittifak içindeki sınıf ilişkileri yukardaki temel ilkelere doğrultusunda, gelişecektir. Mücadelenin ve ittifakın önceden hesaplanması tam olarak mümkün olmayan bir dizi taktik ilişkiyi, çetin mücadele ve bazende uzlaşmaları gündeme getireceği kendiliğinden anlaşılması gerekir. Sürecin ittifak açısından dikkate alınması gereken en önemli yanı şudur. İttifak mücadelecisi bir ittifaktır. Eğer ittifak içinde, ideolojik-siyasal mücadele ve örgütsel bağımsızlık korunmazsa doğal sonucu sınıf işbirliği ve uzlaşmacı sağ-opportunizm olacaktır. Uzlaşmacı sağ-opportunizm tepki, olarak doğan, her türlü ittifak anlayışını red eden "sol"sapmada ele alınmalıdır. Proleteryanın bugünkü tarih dilimi içindeki özgün görevlerini görmeyen, siyasal özgürlük ve ulusal bağımsızlık mücadelesinin, proleterya dışındaki dayanaklarını ve yürütücülerini dik-

kate almayan bu anlayış, sağ yaklaşımın ters yüz edilmiş bir biçimidir. Tüm keskin görüntüsüne rağmen, her an tersine dönme tehlikesini içinde barındırmakta, tecrübeninde gösterdiği gibi çoğu kez hızla sağa kaymaktadır. Ulusal kurtuluşun kendine özgü yanlarını görmeyen "sol" bozguncu sapma, ulusal kurtuluş güçlerinin birliğini engellemekte, bir çok durumda sabotör rolü oynamaktadır. Ülkemizin parçalanmış yapısının ortaya çıkardığı özgün yapının dayattığı siyasal ortam, ülke içi ittifaklara yanaşmayan, ulusal güçler arasında işgale karşı kurulması gereken geniş platforma katılmayanları, dış müttefik aramaya zorlamakta, halkımızın düşmanları ile tehlikeli, pragmatist uzlaşmalar, ulusal kurtuluş hareketi arasındaki parçalanmışlığı drinleştirmekte ulusal hareketin parçalarının bir kısmının gelişmesini düşmanlarımızın bazılarının siyasal çıkarlarına yedeklenmektedir. Teorik tarihsel çerçeve ve pratik sonuçlarıyla bakıldığında, bu ilişkilere son verilmesinin çoktan gerektiği anlaşılacaktır.

Yeniden sosyalist görevlerin birbirleri ile bağlantılı onları çeşitli ayaklarına dönersek, proleteryaı bağımsız bir güç olarak örgütlemeli, ideolojik planda Marksizm-Leninizm propagandasını zorunlu koşul olarak gündeme getirir. Ulusal kurtuluş aşamasında demokratik ajitasyonla yetinen ve sosyalizm hedefini, Maksizm-Leninizm propagandasını belirsiz bir geleceğe erteliyerek "rahatlayan" bir akım ile, küçük burjuva demokrat akım arasındaki temel ayrımında silinmesini, giderek demokratik görevler içerisinde erimeyi beraberinde getirir. Bu sonuncu noktadan sonra ise, proleteryanın sınıf olarak bağımsız örgütlenmesi, ve sosyalist kimlikten hiçbir eser kalmamış olur. Proleterya hareketi güncel durumdaki sosyalizm karşıtı hareketi ve sosyalizmin pratik alanda aldığı yenilgiyide dikkate alarak, marksizm-leninizm

propagasını, aralıksız olarak sürdürmelidir. Tüm sosyalist değerlere saldırının dorukta olduğu, dinin ve burjuva milliyetçi kabuğun güçlendiği günümüzde, enternasyonalizmin propagandasını yapmak, enternasyonal proleteryanın Kürdistan kolunun acil görevlerinden birisidir.

Küçük-burjuva ve burjuva hareketlerin her birinin ve bazende bunların karışımının tipik örneklerini oluşturan örgütlerin, doğası gereği sosyalist görevleri üstlenmeyeceklerini yukarıda kısaca belirttik. Söylem düzeyinde sosyalizmi savunduğunu söyleyen küçük-burjuva akımların bir kısmı, şimdi egemen olan anlayışın rüzgârına kapılarak, liberalizme kaymakta, siyasal ve ideolojik kimlik bakımından, ne idüğü belirsiz "demokrasi"cilik, "katılımcılık" kisvesi altında burjuva dünyanın ortak mecrasına kanalize olmaktadır. Sosyalizmi savunup koruduğunu iddia eden ve Kuzey-Batı Kürdistan'da hatırı sayılır ağırlığı olan akım ise, sosyalizmi herkes için kabul edilebilir hale getirerek, özünü boşaltmakta, yer yer kullanılan "sosyalist" ajitatif slogan ve belirlemelerden başka bir şey savunmamaktadır. Marksizm-Leninizmin açıkça teorize ettiği, tarihsel ve güncel tecrübenin hergün tekrarlanan, pratik kanıtlarıyla doğrulanan, sosyalizmin ancak işçi sınıfı ve onun bilinçli öncüsü tarafından savunulup, hayata geçirilebileceği gerçeği hasır altı ediyor, hemen tüm temel tez ve önermelerinin red edildiği, sınıf gerçeğinin silindiği isminden başka hiç bir benzerliği olmayan böylesi akımların, sosyalist olamayacağı yeterince açıktır. "Cezayir Sosyalizmi", Libyanın "Yeşil Sosyalizmi" vs. ne kadar sosyalist ise bunlarda o kadar sosyalist olarak değerlendirilebilir.

Demokratik ulusal görevler ve bu görevlerin yerine getirilmesi için izlenmesi gereken stratejiler konusunda sözkonusu akımlar, ciddi belirsizlik ve yetmezlik ve hatta sapma içerisindedirler. Kimi ana başlıklarıyla incelenirse öncelikle ülkemizin parçalanmışlığı ve

parçalanmışlığına karşı yürütülmesi gereken mücadele konusunda pratik bir görev önlerine koymamaktadırlar. Tamamına yakın bölümü ulusal kurtuluşu bulunduğu parçadaki işgalci devlete karşı mücadele ile sınırlamakta, örgütlenme ve siyasi amaçlarını bu çerçevede sınırlamaktadırlar. Bir sol örgüt ve partinin isimlerinin başındaki "Türkiye, Irak, İran, Suriye" takılarına bakmak dahi yeterli oluyor. Bu belirlemeleri kullanmayıp, tüm Kürdistan'ı temsil ettiğini iddia edenler ise, ittifak ve örgütlenme siyasetleri ile yukarıda izah edilen akımlardan fazla bir ayrılıklarının olmadıklarını ele veriyorlar.

Konuyla ilintili olarak son dönemlerde yürütülen "federasyon" tartışmalarına da bakmak gerekiyor. Önce şunu açmak gerekirse, federasyondan devrimcilerin, sosyalistlerin anladığı, devrimlerini yapmış ulusların, halk demokrasisi yada sosyalist iktidarlarının gönüllülük ve eşitlik temelinde birleşmesi demektir. Süphesiz sosyalistler dar ulusal devletlerin yerine, geniş ve büyük sosyalist örgütlenmeleri, birlikleri daha doğru bulurlar. Bunun içindirki, bu formül literatürümüzde önce Ortadoğu ve giderek dünya Sosyalist Şura Cumhuriyetleri şeklinde ele alınmıştır. Ama bugün tartışılan ve içi boşaltılan federasyon tartışmasının bununla ilgisi yoktur.

Özal "federasyon verimiz, tartışabiliriz" der demez, bir çok güç balıklamasına bu formülün üzerine yattı. Hangi federasyon, kiminle birlik. Fasist-ırkçı, imhacı TC devleti yıkılmadan, Türk halkının devrimci-demokratik iktidarı kurulmadan kim nasıl bir federasyondan bahsedebilir.

Burjuva dünyasının ulusal düşmanlık ve çatışmaya, yayılma ve işgal üzerine kurulu olduğu, ekonomik siyasi ve askeri yönden güçlü olan tarafın, zayıf olanları boyunduruk altına almak istediği bilenen bir gerçek. Canlı örnekleri, Kafkasya, Balkanlar ve Ortadoğuda sıcak olarak yaşanıyor.

Çıkmaza ve çözümsüzlüğe mahkum olan TC, ömrünü uzatmak için

demogojik ve tehlikeli senaryolar geliştirmek istiyor. Ulusal kurtuluşçu güçlerin görevi bu senaryoların kenarından köşesinden izleyicisi olmak veya figüranları olmak değil, deşifre edip, boşa çıkarmak, insiyatifi ele alarak, çöküşü hızlandırmak olmalıdır. Belirtmek gerekiyor, TC federasyonda bahsettiği her durumda; Güney Kürdistan'la "yumuşak" bir birliğin ardından, ilhakı amaçlamaktadır. Zaten burjuva basında yürütülen tartışmalarda, bu konudaki niyetler aleni olarak tekrarlanmaktadır. Öte yandan ilhakçı ve imhacı TC devletinin, Kürdistan konusunda ciddi bir reformu kaldırarak yapısında söz konusu değildir. Zira reformları kendi lehine kullanabilecek ekonomik ve siyasi yapıya sahip değildir. Bu konuda attığı adımlarla hem dünya çapındaki sürece kendini adanmış göstererek, uluslararası desteği kaybetmemek istemekte ve hemde halkımızın TC'den kopuşunu tersine döndürmek istemektedir.

Ulusal kurtuluşa doğru giderken, halkımızın ve onun öncüleri kimi ara çözümlere zorlanabilir, kimi zaman nefes alabilmek, güç toplayabilmek, düşman güçler arasındaki çatlakları derinleştirmek için bu ara "çözümlere", uzlaşmalara mecbur bırakılabilir.

Ancak unutulmaması gereken ve sürekli vurgulanıp, hayata geçirilmesi gereken gerçek şudur. Ülkemiz üzerindeki, Arap, Türk ve Fars işgalci rejimleri tüm kurum ve örgütlenmeleri ile darmadağın edilip kovulmadan, Kürdistan'ın tüm parçalarında Ala Reng'leri dalgalandırmadan, bağımsızlık ve özgürlük kalıcı değildir. Ulusal esaret, kölelik kaybettiği, bir kaç mevziyi geri almak için daha azgınca ve kalleşçe saldıracaktır.

Tek seçenek Bağımsız Birleşik Demokratik Kürdistan, tek çözüm, ulusal kurtuluş devrimidir. Tarihsel sürecin kendi doğal kanallarının önüne kurulmak istenen setler yıkılarak, ulusal kurtuluş yolunda yürünmelidir. 19.01.1992

YENİ DÜNYA DÜZENİ VE KÜRDİSTAN

Ali Biçer

(Geçen sayıdan devam)

Yarı-sömürge Yada Yeni-Sömürgelerde Demokrasi:

Bugün, demokrasi tartışması, daha çok, kapitalist üretim biçiminin hakim olduğu ama toprak sorunu, düşünce ve örgütlenme özgürlüklerinin tam olarak çözülmediği yarı-sömürge yada yeni-sömürge tipi ülkelerde gündemdedir. Yani, kapitalist üretim ilişkisi hakim, ama demokratik devrim sürecini bir biçimde tamamlamayan Türkiye, Pakistan, Güney Kore, Irak tipi ülkelerde bu tartışma sıkça gündeme gelmektedir. Çünkü, "genel olarak kapitalizm ve özel olarak emperyalizm demokrasiyi bir hayale dönüştürür. Buna rağmen kapitalizm, aynı zamanda, kitlelerde demokratik özelemler doğurur. Demokratik kurumlar yaratır. Emperyalizmin demokrasiyi inkarıyla, kitlelerin demokrasi uğruna mücadelesi arasındaki antagonizmayı şiddetlendirir."(11) Hakim olan üretim biçimi kapitalizm olmasına karşın, bu ülkelerin ekonomisi dışa bağımlı bir ekonomidir. Ülke ekonomisine, ulusal ekonominin gereksinimine göre değil, işbirlikçi tekelci burjuvazisinin pazar ekonomisine göre nitelik verilmiştir. Bu bağımlı ekonominin doğal sonucu olarak, milli gelir dağılımı son derece eşitsizdir. Toplumun büyük kesimi düzenden hoşnutsuzdur. Tekelci burjuvazi ile işçi sınıfı arasındaki çelişki oldukça şiddetlidir. İşçi sınıfının demokratik hak ve özgürlükleri ya hiç yoktur yada sınırlıdır. Bu sınırlı hak ve özgürlüklerse demokratik güvenden yoksundur. Kentle kırsal arasındaki çelişki şiddetlidir. Bu yüzden kırsal kentlere yoğun bir göç akımı yaşanır. Kentler bu göç akımını hazın etmedikleri için sorun yumağı olup çıkıyorlar.

Genel olarak, enflasyondan tekelci burjuvazi dışındaki bütün

sınıf ve tabakalar hoşnutsuzdur. Bilindiği gibi, kapitalizmin ekonomik ideolojisi liberalizmdir. Yönetimse burjuva demokrasisidir. Yarı-sömürge yada yeni sömürge tipi dışa bağımlı kapitalist ülkelerde kısmi olarak ekonomiye devlet müdahalesi olsa da, özünde liberalizm egemendir. Buna uygun demokrasi olması gerekirken, bu ülkelerin yönetimi askeri cunta ya da sivil faşist diktatörlüklerdir. Bunun nedeni işçi sınıfının ve toplumunun diğer hoşnutsuz kesimlerinin geniş yelpaze oluşturmasıdır. İşbirlikçi tekelci burjuvazinin çifte sömürü yapmak zorunda olması, demokratik hak ve özgürlükleri durdurmanın yolu olarak baskı ve şiddete başvurmak zorunluluğunu doğurmaktadır. Bu faşist yönetimleri destekleyip, ayakta tutan yerli işbirlikçi tekelci burjuvazi ile emperyalizmin kendisidir. Emperyalistler çıkarlarını tehlikede gördükleri an en kanlı faşist diktatörlükleri dahi desteklemekte bir an bile tereddüt etmiyorlar. Askeri cuntalar yoluyla yada göstermelik sivil yönetimlerle bu ülkelere faşizm "ihraç" edilip, kendi çıkarlarını korumaya çalışıyorlar. Emperyalistler için önemli olan, halkların temel hak ve özgürlükleri değil, politik ve ekonomik çıkarlarıdır. Eğer demokratik yönetimlerle çıkarlarını koruyabiliyorlarsa, demokrasiden yanadırlar. Eğer çıkarlarını tehlikede görüyorlarsa, onlar için yönetimlerin hiç bir önemi yoktur. Bugün, faşist askeri cuntalar halkların gözünde tecrit oldukları için, faşist yönetimlerin parlamenter sistemle ambalajlanmasına çalışıyorlar. Bu tür sistemlerin yönetim işleviyle askeri yönetimlerin işlevleri arasında temelde bir fark yoktur. TC, bu iki sistemin en tipik örneklerinden biridir. Demokrasi adı altında 12 Eylül Askeri Cunta'sının politikası uygulanıyor.

Bugün faşist diktatörlükle

yönetilen yarı-sömürge ya da yeni-sömürgelerin en büyük düşü, İspanya, Portekiz ve Yunanistan'da olduğu gibi, yumuşak bir inişle, faşizmden demokrasiye geçmektir. Faşist diktatörlükle sindirip, yok edemedikleri devrimci muhalefeti, demokratik sistemle pasifize edip, kendilerine yönelen tehlikeli bir güç olmaktan çıkarmayı umuyorlar. Özellikle Türkiye bu konuda ısrarlı gözüküyor. Bir yandan ülke içinde köşe dönmeçiliği özendirerek depolitizasyonu egemen kılmaya çalışıp, sosyalist sistemin çöküşünden faydalanarak bilimsel sosyalizm için mücadelenin boş bir hayal olduğu yaygarasını koparıırken, diğer yandan da, Türkiye'nin bir Avrupa ülkesi olduğu ve AT içinde yer alması gerektiği düşüncesiyle, göreceli değişiklikler yapmaya çalışıyor. Çünkü, bugün İspanya, Portekiz ve Yunanistan AT üyesidir. Bu üç ülkenin faşist diktatörlüklerden kurtulmalarında AT'ın sağladığı ekonomik ve politik olanakların faydası büyüktür. Ama asıl belirleyici olan, bu ülkelerin kendi içlerinde gerek ekonomik, gerekse politik olarak demokratik sisteme geçmenin temellerinden yoksundur. Hele hele, Kürt ulusal sorunu bir biçimiyle çözüme kavuşmadığı sürece, Türkiye'de burjuva demokrasisi tam bir hayalden başka bir şey değildir. Burjuva demokrasisinin önündeki diğer bir engelse, altmışlı yılların sonundan başlayarak günümüzde daha radikal ve yaygın bir şekilde devam eden Türkiye'deki devrimci demokratik ve sosyalizm mücadelesinin canlılığıdır. Çünkü, burjuva demokrasisi bu mücadelenin olanaklarını artıracaktır.

5. Bölüm

"M.Ö iki bin yıllarında Zağrosun, Mezopotamya'nın egemen halkları sırasıyla Guti, Kasit ve Mitanni Kürtleriydi..."(12) Aynı tarihte Kürt tarihi ve Kürt uygarlığını

bu gün Kürdistan olarak bilinen topraklarda Neolitik çağda başlatır. Bizi şaşırta n Kürt tarihinin bu kadar eskiye dayanması değil, bu kadar köklü ve zengin bir birikimin bağrında taşınmasına karşın nasıl oluyorda 20 yy. son çeyreğinde bile özgür bir halk olarak tarihte hak etmiş olduğu yeri almıyor? Kısaca bunu açmadan Kürt halkının mücadelesini ve bugün üstlendiği misyonunu kısmende olsa anlamak olanaksızdır.

Kürdistan Mezopotamya gibi çok verimli topraklara sahip olması, Asya, Avrupa, Afrika gibi kıtaları birbirine bağlayan köprü niteliğinde bulunması sürekli akınlara uğramasına neden olmuştur. Buna karşın Kürt halkı kendi yurtlarında kimi zaman beylikler, kimi zamanda imparatorluklar düzeyinde egemenlikler kurmuş ve varlıklarını devam ettirmişlerdir. Bölgede yapılan arkeolojik kazılardan ortaya çıktığı gibi Kürtler, üretici güçler ve sanat alanında ileri devletler kurmuşlardır." ...barbar halkların ani saldırıları, ve hatta olağan savaşlar gibi salt raslantılar, üretici güçleri ve gereksinimleri gelişmiş olan bu ülkeyi yeniden sıfırdan başlamak zorunda bırakmaya yeter."(13) Jeopolitik konumundan dolayı Kürtler kadar hiç bir millet o kadar sıklıkta ülkelerini yeniden sıfırdan başayarak kurmak zorunda kalmamıştır. Yukarda belirtildiği gibi her işgal ve akın var olan toplumsal düzeni bozup, ekonomiyi tahrip edip, üretici güçlerin birikim sağlayıp güçlenmesini önlemiştir. Kuşkusuz bu özellik tarihin başlarında bütün halklar için geçerli olan bir durum değildir. Her dönem devam etmiştir. Farklı bir biçimiyle günümüzde de devam ediyor. Tarihin başlarında da Kürt halkı kadar hiç bir halk bu duruma maruz kalmamıştır. Bunun için dünyanın hiç bir bölgesinde Kürdistan'daki kadar kale yapılmamıştır. Ardı arkası kesilmeyen barbar akınların üretici güç ve ilişkisi üzerindeki diğer bir etkiyse, Kürtlerin toplumsal olarak yaygın bir biçimde yerleşik düzene geçmesini önlemiştir. Göçebe yaşam barbarların saldırılarından korunmayı kolaylaştırıyordu. Ama

toplumu kaynaştıran özelliklerden uzaklaştırıp dar bir aşiret örgütlenmesine götürüyordu. Kürtler, onca yıkım ve istilalara karşın, kısa sürede tekrar bölgede kültürel ve ekonomik üstünlüklerini kurmayı başarıyorlardı. bu başarıları, daha geri uygarlıkarı bırakıp gelen istilacıların Kürtleşmesine yol açıyordu.

Kürtler, 16 yy. kadar üretim güçleri ve üretim ilişkilerine uygun olarak zaman zaman kesintiye uğramışsada genel olarak bağımsız beylikler ve küçük krallıklar halinde yaşamışlardır. 1639'da Osmanlılarla İranlılar arasında yapılan Kasr-ı Şirin antlaşmasıyla Kürdistan ikiye bölündü. Bu aynı zamanda Kürdistan'da feodal sömürgeciliğin başlaması anlamına geliyordu. Kürtlerin bu sömürgeci boyunduruğu kabul etmeleri düşünülemezdi. Aşiret ve beylik temellerine dayalı irili ufaklı sayısız isyanlar baş gösterdi. Ama bu isyanlar, bölgesel ve dar olduğu için, Osmanlı ve İran gibi dönemin iki büyük gücü karşısında başarı gösteremediler. 19yy. sonlarında (1880) Kürdistan, tarihinin ilk ulusal ayaklanması Şeyh Ubeydullah önderliğinde gerçekleşti. Hareket hem Osmanlı hemde İran'a karşı başlatıldıysıda daha çok doğu Kürdistan'da yayıldı. Çok geçmeden Osmanlıların yardımıyla ayaklanma İran ordusu tarafından bastırıldı. Çıkarlarını bölgedeki hristiyanların gelişmesinde düşünen İngiltere ve Rusya, İran ve Osmanlılardan yana tavır koydular. Daha başından bastırma eylemini teşvik etmişlerdi. O dönem bölgede bulunan Amerikalı misyonerlerde çevirdikleri komplolarla hareketin bastırılmasında rol oynadılar. Eğer hareket başarıya ulaşıyaydı, Ortadoğu'nun ilk ulusal kurtuluş hareketi olacaktı. Bu durum, kapitalistlerin çıkarlarıyla çelişiyordu. Kapitalistlerin Kürdistan'a ilk müdahalesi değildi. Botan beyi olarak bilinen Bedirhan, 1845'te Diyarbekir, Musul gibi geniş bir alanda etkinliğini sürdürüyordu. Aynı dönemde başlayan Bedirhan hareketini, Fransa ve İngiltere'nin oyunuyla Osmanlılar dağıttı. Kapitalistler ne biçimde olursa olsun, bölgede

bağımsızlığı ortaya koyacak bir güç istemiyorlardı. Bu hareketlerin ileride ulusal bir niteliğe bürüneceğinin bilincindeydiler. Nitekim Bedirhan hareketi bağrında kimi ulusal nitelikler taşıyordu.

Emperyalistlerin, Kürdistan üzerindeki emelleri Birinci Dünya Savaşında daha iyi ortaya çıktı. Kuzeyde Rusya, Dersim dağlarına kadar gelip dayandı. İngilizler Kerkük ve Musul'u, Fransızlar, Antep, Urfa ve Maraş'ı işgal ettiler. Birinci Dünya Savaşı sona erdiğinde emperyalistler, 4 ayrı parçaya bölünmüş sömürge bir Kürdistan bıraktılar. Sömürgecilik bu kez işbirlikçi gerici bölge güçleriyle emperyalistler arasında devam etti. Ama Kürdistan boyun eğmiyordu. G. Kürdistan'da 1930 Şeyh Mahmut'la başlayan isyan zinciri 1934 Ahmet Barzani ile devam etti. 1940'lara kadar G. Kürdistan'daki isyanlar zinciri hiç bir zaman durmadı. Özellikle Barzanilerin önderliği bunu günümüze kadar taşıdı.

Günümüzdeyse bu ulusal mücadele M.Barzani önderliğindeki IKDP ve C. Talabani önderliğindeki KYP tarafından sürdürülüyor.

Irak, 16 Mart 1988 Halepçe'ye kimyasal silahlarla yaptığı saldırıda 5000 dolayında sivil halkı katletti. Bu, dünya tarihinin en büyük katliamlarından biriydi. İkinci Dünya Savaşından sonra yapılan ilk toplu kıyımdı. Bu kıyımı yapan Irak'tı ama arkasında TC, Batı ve ABD emperyalizmi vardı.

Irak faşist sömürgecileri bu katliamlarla yetinmediler, kimyasal silahların takviyesinde yeni saldırılar başlattılar. 1988 Ağustosunda 10.000'i aşkın insan can derdinde evlerini, yurtlarını bırakıp, TC devletine sığınmak zorunda kaldılar. Irak, Körfez savaşında yenilgiye uğramaya başlayınca, Güney Kürdistan'daki ulusal örgütler ve halk bunu tarihi bir fırsat olarak değerlendirip ayaklandı. Hareket kısa sürede başarıya ulaştı. Başta Kerkük olmak üzere, G. Kürdistan'daki kentlerin büyük kısmını ele geçirdiler. Hareket sanıldığından da genişti.

Yıllarca Irak rejimiyle uzlaşan, Cahş diye nitelendirilen kesim de hareketin içindeydi. Bunlar oldukça geniş kesimi oluşturuyordu. Hareket, emperyalistlerin de kışkırtmasıyla, sözkonusu ulusal önderlikleri aştı. Kendiliğindencilik örgütleri ardından sürüklemeye başladı. Irak kısa sürede kendini toparlar toparlamaz, karşı saldırıya geçti. Yine kimyasal silahları kullanmaya başladı. Bu saldırılarda sivil-asker gözetilmiyordu. Hedef, Kürt halkıydı. Halepçe katliamı bütün dehşetiyle halkın bilincinden silinmemiştir daha. Doğru bir önderliğin olmaması, hareketin büyük bölümünün örgütsüz olması gücünü aşan nitelikteki yaygınlığı etkin bir direniş verme olanağını bulmadan kısa sürede hareketi yenilgiye götürdü. Ve Kürdistan, tarihinin en büyük kaçışlarından birini yaşadı. İki milyonu aşkın insan dağlara, yollara döküldü. 1991 Nisanı Kürt halkının en büyük dramlarından birine sahne oldu.

Doğu Kürdistan'daki gelişmelere gelince, 19.yy da Kürdistan da gelişen hareketler bir biçimiyle Kürdistan'ın geneline yansiyordu. 19.yy'ın ilk çeyreğinde İran yönetimine karşı bir dizi Kürt isyanı yaşandı. 1816-39 Mir Muhammed İsyanı ise bölgede İngilizlerin, Rusların rahatsız olmalarına yol açacak ölçüde geniş çaplı bir hareket olmuştu. 1842-46 yıllarında Osmanlı'ya karşı yapılan Bedirhan İsyanı da bir biçimiyle D. Kürdistan'a yansımıştı. Kapitalist güçler aynı rahatsızlığı Bedirhan İsyanı içinde duydular. 1914'te Ruslar bölgeyi işgal ettiklerinde, Sımko, üç bin kişilik kuvvetiyle Ruslara karşı ayaklandı. Sımko, 1918 yılında, emperyalistlerle sıkı ilişki içinde olan hristiyan asıllılara saldırdı. Kurduğu bir tuzakla liderlerini öldürttü. 1921 yılında, bu kez, bağımsız bir Kürt devleti için İran yönetimine karşı ayaklandı. Hareket, 1930'larda, Rıza Han, Azeri Türkler ve aşiretlerle işbirliği içinde bastırıldı. Sımko isyanlarında, 1. Dünya Savaşının bitiminden sonra, kapitalist ülkelerin "Halkların Kendi Kaderlerini Tayin Hakkı" ile ilgili aldatmacalarının da etkisi olmuştur. Emperyalistlerin bu

yaklaşımı, halkları "böl-yönet"(divide and rule) düşüncesinin bir sonucuuydu. Yine aynı anlayışla, Sevi Antlaşması da imzalanmıştı...

Kürtler için 2. Dünya Savaşı'nın sonuçlarıda pek farklı olmamıştı. Oysa, 2. Dünya Savaşı bir çok sömürgecinin ulusal bağımsızlığına kavuşmasına, bir çok halkın demokratik halk iktidarına geçmesine olanak yaratmıştı. Bu atmosferin de etkisiyle, 1946'da Kadı Muhammed, D. Kürdistan da Mehabad Kürt Cumhuriyetini ilan etti. O dönemde bölgede bulunan Kızıl Ordu, Kadı Muhammed'i destekledi. Emperyalist devletler, çıkarlarını Ortadoğudaki statükonun bozulmamasında gördükleri için, Kürt Cumhuriyetine ve Kızıl Ordu'nun bölgedeki varlığına karşı çıktılar. Kızıl Ordu, Kürt Cumhuriyet'nin yanı sıra, Azeri Cumhuriyet'nin kuruluşunu da desteklemiştir. Bölgedeki halkların anti-sömürgeci ve bağımsız bir çizgiye yönelmeleri emperyalistleri korkutuyordu. Sovyetlerin bölgeden çekilmesiyle, Azeri ve Kürt Cumhuriyetleri yenilgiye uğradılar. Emperyalistler, "Yeni Dünya Düzenleri" nin hiç birinde bağımsız-birleşik bir Kürdistan'ın varlığına yaşama hakkı tanımadılar.

Bugün D. Kürdistan'daki ulusal mücadele Kürdistan'ın diğer parçalarında hiçte geri değildir. İ-KDP, BKP ve Komala gibi hareketlerin Kürdistan ulusal demokratik mücadelesi sürüyor... Bu mücadele diğer parçalardaki gibi "Yeni Dünya Düzeni"ne yöneliktir. Çünkü "Yeni Dünya Düzeni"nin üzerinde kurulduğu direklerden biri, belkide en önemlisi Ortadoğu'daki statükonun korunmasıdır. Yani parçalanmış sömürge bir Kürdistan'ın varlığı ve devamıdır.

Kürdistan'ın en küçük sömürge parçası olan Güney Batı Kürdistan ise diğer bölgelerinden farklı bir gelişme gösterememiştir. 1920'ye kadar, Osmanlı topraklarının içindeydi. Osmanlılardan Fransızlar devraldı. 1946'ya kadar da bölgeyi denetimleri altında tuttular. Çekildiklerinde ise İngilizlerin G. Kürdistan da kuk-

la Irak yönetimini bıraktıkları gibi, Fransızlarda kukla Suriye yönetimine bıraktılar. Bölgede Kürt partileri olmasına karşın Kürdistan genelinde etkin bir politika yürüttükleri söylenemez. Bölge halkı son yıllarda Kuzey Kürdistan mücadelesiye bütünleşme eylimini gösteriyor.

Osmanlıya karşı da 19. yy Kürt isyanlar tarihidir.

Bu isyanların en önemlilerinden olan Bedirhan (1845) ve Şeyh Ubeydullah isyanlarına kısaca değinmiştik. Bu dönemin en önemli özelliklerinden biride uyanan Kürt ulusal hareketi kendi içinde parçalamak ve dağıtmak amacıyla 2. Abdülhamit tarafından, Kürt aşiretlerinden oluşturulan Hamidiye alaylarının kurulmasıdır. 1898'de Mithat Bedirhan tarafından ilk Kürtçe(Kürdistan adlı) derginin yayınlanması, Kürt aydınının Kürt ulusal sorununa eğilmesi açısından önemlidir. Daha sonraki yıllarda Kürt aydınları tarafından, "Kürdistan Azmi Kavim Cemiyeti" (1900), "Teavun Cemiyeti"(1908), "Kürdistan Muhibban Cemiyeti"(1912), "Hevi Cemiyeti"(1913), "Kürt Teali Cemiyeti"(1919) gibi örgütlerin içinde ileri gelen Kürt aydınları yer alıyorlardı. Bu aydınların bir bölümünün daha sonraki yıllarda Kürt ulusal ayaklanmalarında önemli rolleri oldu.

Bilindiği gibi M. Kemal hareketinin anti-emperyalist bir niteliğinin bulunmasına karşın onun asıl niteliğini belirleyen anti-işgalciliğidir. bu anti-işgalci yanı, emperyalizmin genel işgalci karakterine değil, işgalin kendi topraklarına yönelik oluşundandır. Nitekim Anadolu'da emperyalistlerin desteklediği Yunanlı güçlerin yenilgisinden sonra M.Kemal hareketinin emperyalistlerle olan işbirliği ön plana çıkmıştır. 1923 İzmir İktisat Kongresi ile bu işbirliğinin ekonomik temelleri de atılmış oldu. Emperyalistler çıkarlarını hiç bir zaman bağımsız bir Kürdistan devletinin varlığında görmediler. Bu açıdan 1923'te Lozan'daki polemikler Ankara hükümetiyle, Londra hükümeti arasında Kürdistan'da daha çok pay kapma,

ağız kavgasından başka bir anlam ifade etmiyordu.

M. Kemal hareketinin ilk dönemlerinde (Erzurum Kongresinde) Kürtlere özerklik vs. haklardan sözettiyse de sonradan bu hakları vermeye yanaşmadı. Bu durumunu Kürt halkını inkara kadar götürdü.

Kürt halkı bu durumu kabul lenemezdi. 1921 Koçgiri, 1925 Şeyh Sait, 1926-27, 1930 Ağrı, 1930 Zeylan, Oramar, 1937,1938 Dersim ayaklanmaları peşi sıra patlak verdi. Emperyalistler bu hareketlerin hiç birini desteklemediler. Bu hareketlerden bazıları emperyalistlerden silah talebinde bulundular. Emperyalistler, döneme uygun silahlardan yoksun bıraktıkları için bu hareketlerin bastırılması sömürgeci güçler için daha kolay olmuştur. Bu hareketlerin ulusal nitelikte olması Kürdistan genelinde destek bulması için yeterli neden olmamıştır. Hemen hemen hepsi hazırlıksız ve dar alanda patlak vermiştir. Kısa sürede yenilgiye uğramasının asıl nedeni budur.

Dersim ayaklanmasından sonra bu bölgeye uzun bir sessizlik egemen oldu. Zaman zaman Barzani hareketinin (I-KDP) etkileri yansidyasada önemli bir gelişmeye neden olmadı.

1960 sonrası Türkiye'de gelişen sol hareket, özellikle Kürt öğrencileri ve bir kısım Kürt aydınını etkiledi. 1969 da kurulan DDKO, bunun açık göstergesidir. 1970 yıllarında ise Kürt ve Türk solu Kürdistan ulusal sorununu daha boyutlu ele alıp irdelemeye başladılar. Kürdistan ulusal sorunu sınıf sorununun bir parçası olduğu bilinci yaygınlık kazandı.

Bugün Kürdistan'da küçüm senmeyecek oranda feodal etkiler bulunsa da üretim güçleri ve üretim ilişkisine asıl damgasını vuran dışa bağımlı sömürgeci kapitalist ilişkilerdir. Kürdistan halkı, ulusal kurtuluş ve demokratik halk devrimini sözkonusu ekonomik temeller üzerinde oturtup yön verme çabası içindedir.

Türkiye, İran, Irak ve Suriye'nin sömürgeci olan Kürdistan,

tarihi misyonunun su yüzüne çıktığı bir dönemi yaşıyor. Bütün Ortadoğu halklarının ve proletaryasının kurtuluşu Kürdistan ulusal demokratik ve sosyalist devrimiyle aynı zamanda birleşmiş gözüküyor.

Bugün Ortadoğu'da ulusal kurtuluş ve demokratik devrim mücadelesi veren halkların başında Kürtler ve Filistinliler geliyor. Yıllarca dünya kamuoyunun gündemini işgal eden Filistinliler son yıllarda bir gerileme gösterdiği halde, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi tam tersine, son on yılda dünya kamuoyunun gündemini işgal etmele kalmadı, bölgede politik, ekonomik ve askeri çıkarları olan emperyalistlerin geleceğe yönelik planlarını da alt üst etti. Emperyalistler yeni alternatif planlar geliştirmeye telaşına düştüler.

Kürt sorununun uluslararası boyutlarının genişlediği ve gittikçe de dünya kamuoyunda önem kazandığı bir gerçek. Kürdistan dağlarında, ovalarında, uçurumlarında ulusal kurtuluş mücadelesinin uğultusu var. İşte bu soylu kavga uğultusu, Kürdistan'ı, Ortadoğu'yu, Asya Kitası'nı aşmış, dünya halklarının ve dünya proletaryasının yüreklerinde büyük bir yankıya dönüşmüş bulunuyor. Kuşkusuz bu mücadele düzeyi, birileri tarafından Kürdistan halkına bağışlanmamıştır. Bu mücadele düzeyi, Kürt halkının, Kürt gençliğinin, Kürt yurtsever ve devrimcilerinin yarattığı bir abidedir. Bu mücadele düzeyi, Kürt halkının uğradığı katliamların, sürgünlerin, dağda savaşarak kanını döken Kürt halkının en yiğit evlatları olan gerillaların, zindanda direniş yaratan özgürlük tutsaklarının ödedikleri bedelin üstünde yükselen bir özgürlük yapıtıdır. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi dünya devrimler tarihinin görüp geçirdiği en kanlı, en çetin mücadelelerinden biridir. Bu, tarih boyunca sürmüş bir halkın yaşama ve varolma savaşıdır. 19.yy'da başlayıp, günümüze kadar devam eden, bir halkın ulusal kurtuluş mücadelesidir. Ne yazık ki, Kürdistan ulusal kurtuluş ve sosyalizm mücadelesi yarattığı bu ilgiyle amacına ulaşmış olmuyor. Bu, mü-

cadele sürecinde varılması gereken amaçlardan sadece biridir. Kürdistan ulusal kurtuluş ve devrimci demokratik mücadelesinin önünde daha çetin ve uzun bir yol var.

Kürdistan devrimi iki yönlüdür: Birincisi; anti sömürgeci, bağımsız ve birleşik ulusal kurtuluş mücadelesi; ikincisi; anti-feodal, anti-emperyalist, demokratik ve sosyalist mücadele. Kürdistan halkının bu iki yönlü mücadelesinin tarihi eski olmamakla birlikte, günümüzde, sömürgeci güçlerin ve emperyalistlerin pembe düşlerini kâbusa dönüştürecek bir potansiyele ulaşmış bulunuyor. Düne kadar Ortadoğu'da çıkarlarını, varolan dengenin(statükonum) bozulmamasında bulup, Kürdistan sorununu görmemezlikten gelerek sömürgeci güçlerden yana tavır koyan emperyalistler, bugün nasıl yaparsak Kürdistan mücadelesinin ulusal sınırları aşmasını engelleyebiliriz hesapları içine girmiştir.

Sosyalizmin belini kırdık, yokettik propagandalarının ayyuka çıktığı bir dönemde, Kürdistan'da ML bir devrim Ortadoğu'da yeni bir devrim dalgasının başlangıcı olur. Kürdistan devrimi sömürgeci çemberden kurtulurken, ister istemez sömürgeci devletleri de ekonomik ve politik olarak etkiliyecektir. bu devrim, Ortadoğu halklarını etkileme gücüne sahip bir devrimdir. Çünkü, bir anlamda, varlığı ve yaşaması bu etkilemenin boyutlarına bağlı olacaktır. Kürdistan devriminin kendi içine mahkum bir devrim olamayacağı çok açıktır. Ortadoğu halklarının devrimci mücadelesine merkez olma özelliklerine en yakın olanıdır. İşte emperyalistleri en çok korkutan da, bu yeni devrim dalgasının geleceği, Kürdistan halkının mücadelesinin bu devrim dalgasına öncülük edebileceğidir.

Bu yeni dünya düzeni içinde emperyalizm, Kürdistan ulusal kurtuluş ve sosyalizm mücadelesini boğmaya çalışıyor. Boğamadığı noktada ise, demokratik ve sosyalist değerlerden koparılmış, sadece ulusal değerlerle yetinen, kendi güdümünde bir Kürdistan yaratmak istiyor. Ulusal değerlerle kurulacak bir

Kürdistan bile, emperyalistlerin uzun vadeli hesaplarının içinde ancak var olabilir. Bugün, kısa vadede yapmak istedikleri, Kürt sorunu yokmuş gibi davranmaktadır. Çok zorlandıkları bölgelerde(G. Kürdistan'da) ise, sömürgeci devletin "milli" sınırları içinde, kültürel halkların verilmesi yada özerk bir nitelik kazandırılması biçimindedir. Emperyalistlerin asıl amacı, bölgedeki sömürgeci güçlerin çıkarına uygun hareket etmektir. Çünkü, başta ABD olmak üzere, emperyalistlerin çıkarlarıyla, bölgedeki sömürgeci devletlerin çıkarı özünde örtüşüyor.

Bugün Kuzey Kürdistan'da üslenmiş "Çevik Güç" yada "Çekiç Güç" olarak bilinen çokuluslu emperyalist güç, söylediği gibi, Kürdistan halkını Saddam'ın katliam ve sürgününden korumak için bulunmuyor. Bu askeri güç, çok yönlü hesapların ürünü olmasıyla beraber, asıl amacı, kendi denetiminden çıkacak olursa, Kürdistan ulusal

kurtuluş mücadelesini bir biçimiyle önlemeye çalışmaktadır. Bölgede gelişecek olan her türlü devrimci harekete karşı seyirci kalmayacaktır. Bu hesapların içinde, Irak halkına Körfez Savaşı'nın faturasını ödetmek de vardır. Ama asıl amacı, bölgedeki devrimci durumu önlemektir.

Emperyalistlerin, Güney Kürdistan'da bulunan KDP ve KYB gibi burjuva demokratik ve ulusal amaçlı Kürt hareketleriyle uzlaşmakta, işbirliğine girmekte fazla zorlanmadıklarını tarih bize göstermiştir. Emperyalistleri korkutan, bugün Kürdistan'da geniş bir taban üzerinde mücadele veren sosyalist eğilimli PKK ve süreç içinde büyüyen gelişecek olan ML programlı hareket yada ileride çeşitli radikal grup ve partilerle kurulma olasılığı bulunan anti-sömürgeci, anti-emperyalist cephe. İşte ABD ve diğer emperyalistleri korkutan, önüne sosyalist devrimi koyacak olan Kürdistan ulusal

kurtuluş mücadelesidir. Bu mücadeleyi, şiddet yoluyla, başardığı oranda geriletmeye çalışacaktır. Başaramadığı oradaysa, devrimci demokratik ve sosyalist değerlerden soyutlama yoluna gidecektir. Bu, "Yeni Dünya Düzeni" politikasının bir ürünüdür ve karşı şiddetten daha tehlikelidir.

Dip notlar:

(11) : Lenin. M.B.K ve Emperyalist Ekonomizm, say. 22(Korall yay)

(12) : C. Bender Yeni Ülke, say. 4

(13) : Marks-Engels. Seçme Yapıtlar, C 1 say. 65(Sol yay)

Devamı Gelecek Sayıda

sayfa 12'den devam

yoğunlaştırmışlardır. Kürdistan kadını, Serhildan'ı yaratırken, aynı zamanda kendi kişiliğini kazanmış, kendi kurtuluş bilincini yükseltmiş ve kurtuluş yolunu kıyas kabul etmez ölçüde aydınlatmıştır. Serhildan ve Kadın, Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin son iki yılda birbirinden kopmayan iki büyük değeridir. Bu kazanım ÖZGÜRLÜK, BAĞIMSIZLIK, EŞİTLİK ve SOSYALİZM yolunda büyük bir mevzi olmakla kalmayacak; daha şimdiden zaferin işaretlerini vererek, kurtuluşa ilerleyecektir. Serhildanlara katılan kadınlar, egemen sömürücü kültürün tüm savunucularına, sömürgeciliğe, feodalizme karşı bu düzeni yıkarak daha üst düzeyde bir yaşamı hedefleyecektir. Gerek Kürdistan Sosyalist Kadın Hareketi ve gereksede Bağımsız Demokratik Kadın Hareketi bunu temel alacak, yetenekli ve hünerli elleriyle dokuyarak örgütleyecek, güçlü bir devrim akımı olarak tarih yazacaktır.

Serhildan gerçekliği karşısında tükenişlerini gören TC

sömürgeciliği, özel savaşını şimdiden büyük kitle katliamları boyutuna ulaştırma caniliği içindedir. Şimdiden çok yönlü buna hazırlanmaktadır. Açıkça kitle yerleşim alanlarına; Serhildan içindeki direnişçi kitleye; özgürlük savaşçılara yönelik bombalama ve katliamlar bu şeytani amacın birer parçası olup; daha büyük Halepçe'ler yaratmaya yöneliktir. TC'nin bu canice amaçlarına karşı kadın-erkek-çocuk bütün Kürdistan halkı bir tek cephede; bu barbar plan ve amaç yok edilmelidir. TC'nin hiç bir "ulusal, uluslararası hukuk kurallarına"(!)uymayan bu barbarlığını destekleyen emperyalist devletlerin demokratik kamuoyunda ve genelde uluslararası planda bir çalışma bugün büyük bir önem ihtiva etmektedir.

Kadın ve Erkek İşçiler, Emekçiler! Ezilen dünya halkları!

Kürdistan özgürlüğe ve bağımsızlığa ulaşmanın öngününde bulunmaktadır. Kürdistan'da özgürlüğe, bağımsızlığa duyulan özlem yüzbinleri milyonları harekete geçirmektedir. Kürdistanın dört

bir yanında daha güçlü kitle temeli bulan Ulusal Kurtuluş ve Sosyalizm mücadelesi yükselmektedir. Tüm dünya halkları özgürlüğüne ve bağımsızlığına bu kadar yakınlaşmış bulunan Kürdistan halkına aktif destek vermelidirler.

8 Mart 1992'yi çifte ezilmişliğe, cinsel sömürüye, kapitalist talan düzenine, sömürgeciliğe, uluslararası emperyalizme ve Kürdistan halkına yönelik yeni katliam planlarına karşı birleşik bir savaş gününe çevirelim.

Biji 8'ê Adarê roja jinên a navnetewî !

Yaşasın 8 Mart Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü!

Yaşasın Kürdistan kadınının Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm mücadelesi!

Kadınlar üzerindeki her türlü baskıya ve erkek egemen anlayışa son!

KAWA-MK

YASASIN 8 MART ULUSLARARASI EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ!

Kadın ve Erkek Emekçiler,

Doğasında ve temelindeki işleyiş gereği ezilen halklar ve emekçi sınıflara baskı ve sömürüyü; ezilmeyi ve zorbalığı dayatan kapitalist dünyaya karşı dünya kadınlarının eşitliğe, özgürlüğe, olan tutkularını bir kez daha haykırdıkları, savaşım sloganlarını yükselttikleri yeni bir 8 Mart Uluslararası Kadınlar Gününü daha yaşıyoruz.

8 Mart Uluslararası Kadınlar günü, tarihini ve önemini unutulmuyacak bir kadın direnişinden alır. 1857 ve 1908 yıllarında Amerikada binlerce kadın işçinin direnişe geçmesi böyle bir güne kaynaklık eder. İş ve ücret koşullarının düzeltilmesi, sosyal hakların elde edilmesi için greve giden binlerce kadın işçinin direnişi, kan ve terörle bastırılır. Ancak bu direniş kadın hakları tarihinde önemli bir yer alır. Bu direnişten esinlenerek Clara Zetkin ve arkadaşları II. Enternasyonalin 1910 yılındaki kadınlar konferansı toplantısında, bu anlamlı günü, 8 Mart'ı, Uluslararası Kadınlar günü olarak önerirler. Bu öneri bu toplantıda kabul görür. İşte o günden beri kutlana gelen 8 Mart, tüm dünyada ırkçılığa, faşizme, emperyalizme ve sömürgeciliğe, her türden baskı ve sömürüye, erkek egemenliğine karşı kadınların eşitlikten yana taleplerini yükselttikleri, özgürlük ve sosyalizm için savaşımalarını daha da yükselttikleri bir gün olmuştur.

8 Martlar dünyamızın yarısını oluşturan kadın yığınlarının sınıfsal ve cinsel baskıya karşı mücadelelerini yoğunlaştırdıkları, bilince çıkardıkları bir eylem günüdür.

Kapitalist dünyanın devamı üzerinde titreyen ve onun idamesi için her çareye başvuran emperyalist burjuvazi ve onun değişik tondaki ideologları, ezilen kadın hareketinin bağrında taşıdığı muazzam devrimci gücü gördüklerinden; 8 Mart'ı sıradan bir eğlence günü olarak göstermek, kadın hareketini sistem sınırları içinde tutmak için olmadık siyasal-ideolojik-kültürel gayretler sergilemektedirler. Oysa 8 Martlar sadece bir bilgi ve kutlama günü değil; kadınların eşitliğe ve sosyalizme yürüdükleri bir eylem günüdür. Onun mücadele ve militanlık dolu ruhu da sadece bir günle sınırlı değildir. Yine diğer bir gerçek de şudur ki;

yüzyılların sınıflı toplumlarının giderek pekiştirdiği pederşahi erkek egemenliğine dayalı kokuşmuş sömürücü ilişkiler düzenine, her türlü baskı ve sömürü biçimine karşı yükselen kadınların kurtuluş hareketi bağrında taşıdığı büyük devrimci gücüyle; sosyalizmin, devrimin, sınıf hareketinin güçlü bir bileşkenini oluşturmaktadır. Ezilen, sömürülen kadın yığınları kurtuluşları yolundaki mücadelelerini bir gün dahi ertelemeksizin; sınıf kardeşleri erkek işçi ve emekçilerle omuz omuza devrim ve sosyalizm için savaşımalarını yükselteceklerdir. Sosyalizmin bütün emperyalist dünya tarafından saldırılarının sınır tanımadığı içinden geçtiğimiz bu dönemde, sorunun bu yönüyle iyice bilince çıkarılması zorunluluğu da önem kazanmaktadır.

Kürdistan kadını, dünya genelinde gözlemlenen sınıfsal baskıyı, bir Ortadoğu ülkesinin özgünlüğünün beraberinde getirdiği karakteristik ve tüm olumsuzluklarıyla yaşamış, bunun neticesi olarak siyasal ve toplumsal statüsü oldukça gerilerde tutulmuştur. Bu feodal-kapitalist baskı patriarkal-erkek egemenliğinin en yoz baskısını beraberinde getirerek, ezilmeyi, alçalmayı çekilmez boyutlara vardırmıştır. Tüm bunlar yetmiyormuş gibi, yüz yıllardır sömürgeci-ulusal baskı Kürdistan kadınına en vahşi boyutlarda ezmiştir.

Bu baskı ve zulmü en tahripkar biçimiyle iliklerine kadar şüphesiz en fazla duyan Kürdistan kadını bu sömürgeci boyunduruğa dur demek için direnişe geçer. Kürdistanda bu direniş ve kadın hareketinin tarihi de yüzyılımızın başına kadar uzanır. Ulusal isyanlarımızda doğup, büyüyen kadın direniş kahramanlarımız giderek isyan sembollerine dönüşürler. Bunu burada anarken, Kürdistan kadınına Ulusal Kurtuluş hareketindeki rolünün giderek artışı son yıllarda gelişen çağdaş ulusal kurtuluş hareketi döneminde görmek gerekir.

Kürdistan kadını, TC'nin en modern silahlarla donatılmış özel savaşımın tüm barbarlığına karşı halkımızın topyekün başkaldırısının anlam ve özelliğini taşıyan Serhildan 'ın yaratılmasında ve yürütülmesinde önderlik derecesine ulaşacak düzeyde rolü olmuştur. Kürdistan kadınına yarattığı bu muazzam devrimci değer ve güç karşısında; sömürgeci faşist generaller adeta paniğe kapılarak; Kürdistan kadınına yönelik saldırılarını

devamı sf. 11'de

BASINA DUYURU

T.C uzun süreden beri hazırlamakta olduğu "Bahar Saldırısı" nı, 21 Mart Newroz kutlamalarını bahane ederek başlattı. 2604 yıldır Kürt halkının geleneksel olarak kutlaya geldiği Newroz bayramını T.C önce yasakladı, ardından da Türk bayramı olduğunu ilan ederek Kürtlerin kendi geleneklerine uygun ve gerçek anlamıyla kutlamasını önlemeye çalıştı. 1992 Newroz kutlamalarına müdahale etmeyeceğini en yetkili ağızlarından açıklıyan T.C 21 Mart günü Kürdistan'ın bütün şehirlerinde Newroz'u coşkulu bir şekilde kutlayan yüzbinlerce kişiye saldırdı. Cizre'de 25 000, Şırnak'ta 15 000, Nusaybin'de 30 000, kişilik topluluğa tank ve panzerlerle saldırdı. Tamamen silahsız olan göstericilerden ilk gün, sadece Şırnak ve Cizre'de 56 ölü, 170 yaralı; ikinci gün Nusaybin'de 14 kişi ölü, 60 kişi yaralı, 6'sı Van'da olmak üzere, Adana, Gercüş, Ergani, Batman, İstanbul, Yüksekova, İdil toplam 18 ölü, 136 yaralı; üçüncü gün Şırnak ve Cizre'nin bombalanması sonucu 21 ölü ulaşan ilk acı haberlerdi.

Kürdistan'ın birçok şehirlerinde kitlesel tutuklamalar yapılmaktadır. Cizre, Şırnak ve Nusaybin, 22 Mart'tan beri havadan ve karadan bombalanmaktadır. Birçok yerleşim birimlerinde kimyasal gazların kullanıldığı iddia edilmektedir. Yüzbin nüfuslu Şırnak'ın bütün halkı çamur bir sahaya toplatılmıştır. Kürdistan'a giriş ve çıkışlar yasaklanmıştır. Van, Nusaybin, Cizre ve Şırnak'ta resmen Kürdistan'ın diğer şehirlerinde fiili olarak sokağa çıkma yasağı konmuştur. Yerli ve yabancı basın mensupları tutuklanmış, fotoğraf makinaları kırılmış ve Kürdistan dışına sürülmüşlerdir. Cizre'de beyaz bayrakla dolaşıp fotoğraf çekmek isteyen Sabah gazetesi Muhabiri İzzet Kezer Özel Tim tarafından kurşunlandı ve öldürüldü. Basına sansür kondu. Yabancı basının haber geçmesi engellendi ve sansür edildi. Kürdistan'daki demokratik kitle örgütleri ve insan hakları kuruluşlarının çalışması sınırlandı ve açıklama yapmaları engellendi, üyeleri tutuklandı.

Demokrasi vaadi ile hükümet olan DYP-SHP koalisyonunun başı Süleyman Demirel, 24 Mart'ta yaptığı konuşmada, Kürt sorununu kısa zamanda bu şekilde çözeceklerini açıkladı. Bu sözler, Kürdistan'da yoğun baskı ve katliamların yapılacağı anlamına gelir. Dört gündür, dünyanın gözleri önünde süren bu katliam önümüzdeki günlerde giderek büyük boyutlara varacağı benziyor.

Hiç bir demokratik hakka sahip olmayan, varlığı bile kabul edilmeyen 18 milyon Kürt'ün yaşama hakkına saygı göstermeyen, varlığına tahammül etmeyen T.C sivil halka saldırarak savaşı siyasi zeminden askeri zemine kaydırmak, topyekün ve nihayi bir savaşa dönüştürmek istiyor. Siyasi alanda varlığı Kürdistan'da tamamen silinen, inandırıcılığı kalmıyan, T.C militarist, terörist yöntemlerle varlığını sürdürme çabasıdadır. Kürdistan'ı kan gölüne çeviren T.C bu askeri gücünü ve siyasi cesareti Batı Avrupa devletlerinden ve ABD'den almaktadır. Bugün Kürt halkına bomba yağdıran uçaklar ve tanklar Alman ve ABD malıdır.

Yüz elli yıldır kendi demokratik ve ulusal hakları için mücadele eden Kürt halkı, Türkiye'de ve Ortadoğu'da kalıcı bir istikrar ve adil bir barış istiyor. Bölgede ve Türkiye'de demokrasi ve insan hakları için mücadele eden Kürt halkı, diğer halklardan ve devletlerden, kendi siyasi kimliğinin tanınmasını, ulusal ve demokratik haklarına saygı gösterilmesini bekliyor, ülkesi ve geleceği üzerinde söz ve karar sahibi olmak istiyor.

Bütün demokratik güçler, Ankara hükümeti'nin iki yüzlü ve sahte vaadlerine kanmadan, katliam ve teröre karşı Kürt halkının ulusal demokratik mücadelesini desteklemelidirler.

T.C'ye Batı Avrupa'dan gelen askeri ve siyasi destek kesilmelidir. T.C'ye imzaladığı, uluslararası AGİK ve Helsinki atlaşmaları çerçevesinde yaptırımlar uygulanmalıdır. Türk hükümeti, demokratik bir zemine, insan haklarına ve uluslararası hukuka saygılı bir tavıra zorlanmalıdır.

İnsan hakları kuruluşları ve demokratik kuruluşlar, Kürdistan'daki durumu yerinde izlemek için heyetler göndermelidir.

Kürdistan'daki demokratik kuruluşlar, dernekler, partiler, insan hakları komiteleri, devletin suç ortaklığını reddettileri için maruz kaldıkları terör ve baskılara karşı desteklenmelidir.

Türk hükümetinin resmi açıklamaları dışında, bağımsız, objektif ve doğru haber toplamak isteyen basın mensuplarının uğradığı saldırılara karşı çıkılmalı, sansür engelini aşılması için çaba gösterilmeli, ve bağımsız basın desteklenmelidir.

KAWA Basın Bürosu (25 Mart 1992)

TÜRK DEVLETİNİN KÜRDİSTAN'DA GİRİŞTİĞİ YENİ JENOSİD HAREKETİ DURDURULMALIDIR!

N.Bişar

Tüm insanlığın gözleri önünde; TC askeriyle, polisiyle, basınıyla, sivil faşist çeteleriyle yeni bir jenosid hareketi başlatmış durumda. 12 Eylül 1980'den bu yana ordusunun büyük bir kısmını Kürdistan'a sevk eden TC, Karabağ'daki Ermeni-Azeri çatışmasını da bahane ederek başta Ermenistan sınırı olmak üzere tüm Kuzey Kürdistan illerine yeni askeri birlikler sevk etti. Daha önce Almanya, ABD ve diğer batılı emperyalist NATO ülkelerinden alınan binlerce tank ve top trenlerle Kürdistan'a yollandı. Erzincan depremi esnasında dahi aksatılmadan yürütülen silah sevkiyatını bölgeye yollanan yüzlerce bombardıman uçağı ve helikopter izledi. Demirel ve İnönü seçim öncesi kitlelere verdikleri sözün bir zerresini dahi yerine getirmeden askerlerin kapı kulu oldular. Planlanan jenosid hareketinin pratiğe geçirilmesi önünde engel olan Türkiye demokratik kamuoyunun tepkisinden korkan Türk askeri yetkilileri bu tür hazırlıkların yanısıra bir Türk-Kürt düşmanlığı alevlendirdiler. Türk Gladiosu bir taraftan Türkiye'de sivil yerleşim merkezlerine bombalar koyup katliamlar düzenlerken diğer taraftan Kürdistan'da onlarca politikacı, gazeteci ve esnafı kaçırıp kurşuna dizdi. Amaç bir katliam esnasında ön plana çıkıp halkı yönlendirebilecek yurtsever, devrimci-demokrat şahsiyetleri şimdiden imha etmekte. Diğer yanda Türkiye'de girişilen kirli provakasyonlar Kürdistan'lı devrimci ve demokratlara mal edilmeye çalışılarak; Türk halkı arasında şoven, ırkçı ve milliyetçi duygular kabartılmak istendi. Newroz katliamı öncesi Kürdistan'da kaçırılıp öldürülen insanların sayısı 65'in üzerindeydi. TC'nin kendisine muhalif güçleri sorgusuz ve sualsiz imha etmesi yeni değildir. Türk devletinin politikası oldum olası kendisine muhalif olan güçleri imha etmek yönünde olmuştur.

TC baharın gelmesiyle birlikte

önceden Newroz kutlamalarında büyük bir ayaklanmanın olacağını propaganda etti. "Devletin ve milletin bölünmez bütünlüğü için" bu ayaklanmanın ne pahasına olursa olsun bastırılması gerektiğini beyan eden Türk hükümet yetkilileri daha haftalar öncesinden yapılacak katliamın tablolarını MİT müsteşarı Teoman Koman aracılığıyla basına açıkladılar. Koman, öyle bir senaryo anlatıyordu ki Kürdistan'da uygulanacak dehşetin boyutları yalnızca Kuzey Kürdistan'ı değil, "Irak Kürdistan'ını" da kasıp kavuracak ve nihayetinde Güney Kürdistan içlerine kadar püskürtülen Kürt halkı Saddam rejiminin güneyde başlatacağı bir saldırıyla kesin imha edilecekti.

Günümüzde sayı itibarıyla en kalabalık nüfusa sahip olupta devleti olmayan tek ulus Kürt ulusudur. 150 yılı aşkın süredir kendi insani hakları ve özgürlüğü için Ulusal Kurtuluş Mücadelesi veren Kürt ulusu; TC sınırları içerisinde tüm barışçıl yolları denediği halde sürekli varlığı inkâr edilmiş ve en ufak bir haktan dahi faydalandırılmamıştır. Kürt ulusu sürekli iki seçenikle karşı karşıya bırakılmıştır; ya Türklüğünü kabul edeceksin yada giyotine gideceksin... Bugünkü DYP ve SHP koalisyon hükümeti Avrupa Ekonomik Topluluğu'na girmek için dışa karşı demokratik ve insan haklarına saygılı olduğunun propagandasını yapmaktadır. Milyonlarca dolar tutarındaki meblağları Türk lobisini güçlendirmek için harcamaktan kaçmayan TC şimdiye kadar yeterli başarıyı gösteremediği için hem yurt içinde hemde yurt dışında eski "gedikli solculara" kancayı atmış ve onları kendi yanına çekme çabası içerisine girmiştir. TC'nin sabıkalı kimliğiyle yurt dışında rahat hareket edemeyen Türk diplomatları, memurları, üniversite profesörleri ve şoven işçi "temsilcileri" eski solcuları da yanına alarak batı

dünyasına yönelik ortak seminerler, konferanslar, toplantılar, kültür haftaları ve çeşitli sergiler düzenlemeye başlamışlardır. Devrimci hareketin desteği ve felsefesiyle "adam olan" bir çok eski solcu ne yazık ki bugün faşist Türk devletinin vantuzları arasına girip ona yardımcı olmaya başlamışlardır. TC ister eski "solcuları" yanına alarak boy gösterebilir istersede başka bir kimlikle, şu bir gerçek ki; günümüze kadar altına imza koyduğu hiç bir antlaşmayı pratiğe geçirmemiştir. Bir taraftan insan haklarına saygılı olduğunun propagandası yapıyor, diğer taraftan onlarca gazeteci, aydın, esnaf ve emekçi yok yere kaçırılıp işkence ediliyor, kurşuna diziliyor, bir taraftan batı dünyası karşısında Kürt realitesinin tanıdığı söyleniyor, diğer taraftan Kürtlerin demokratik örgütlenme hakkı elinden alınıyor. Kürtçe dil kursları komik bahanelerle kapatılıyor, Kürtçe yayına giren dergi ve gazetelerin büroları sudan sebeplerle aranıyor, en son Rojname gazetesinin bürosu ve deposu silah ve roketatar var gerekçesiyle arama ve bir çalışanını göz altına alma maskaralığına düşüldü. Bir taraftan Kürt halkının kendi temsilcilerini TBMM'e yollanabileceği propagandası yapıyor, diğer tarafta Kürt kimliğiyle TBMM kürsüsüne çıkıp konuşmak isteyen Mahmut Alınak gibi milletvekilleri susturuluyor, kürsüde saldırıya uğruyor, kara potinli "Türk basını" bu milletvekillerinin şahsında Kürt ulusuna olmadık hakaretler savuruyorlar, bu milletvekilleri daha şimdiden idamla tehdit ediliyor. Günümüzde TC Saddam rejiminin yolunda gitmektedir. 1974 'de giriştiği bir fetih savaşı ile Kuzey Kıbrıs'ı fetheden TC bugün yeni fetih savaşları peşinde koşmaktadır. Şayet TC yarın Güney Kürdistan istikametinde veya Kafkasya yönüne saldırıya geçerse şaşmayalım!! Biz KAWA hareketi olarak geçmişte diğer Kür-

distan'lı Ulusal Kurtuluş Güçleri ile birlikte hem batı dünyasını hemde geçmişte doğu blokunu oluşturan devletleri TC ve Irak'a yapılan silah yardımı konusunda sürekli uyardık. Gelinen ortamda Saddam rejiminin ne yaptığı ortada; 5000 kişiyi bir kaç saat içerisinde Halepçe'de katletme, binlerce Barzan Kürdü'nü toplama kamplarına toplayıp topluca kurşuna dizme, körfez savaşını çıkararak ABD gibi insanlık düşmanı emperyalist güçlerin bölgeye yerleşmesini "sağlama" vs. vs.. TC bugün Saddam'ın yolunda ilerlemektedir, yaratılan Kürt, Rum, Ermeni ve Yahudi düşmanlığıyla kitleler şoven ve faşist ideolojiyle pompalanmakta yeni savaşlar için zemin hazırlanmaktadır. Kürt ulusu bugün NATO ülkelerinin verdiği silahlarla kırılmaktadır. Biz Kürdistan Devrimci Hareketi olarak ne geçmişte nede günümüzde herhangi bir devletin ekonomik ilişkilerine karşı olmadık. Ama sorun bir halkın imhası ve yok edilmesiye düşünmek gerekir!! Ki birçok uluslararası antlaşma jenosidlere baş vuran devletlere silah sevkiyatını yasaklamaktadır. Emperyalister tüm uluslararası antlaşmaları çiğneyerek bizzat kendilerinin yaptıkları kanunlarının ırzına geçerek silah sevkiyatlarını halen sürdürüyorlarsa üzerinde düşünmek gerekir!! TC, Sovyetler'i yıllarca NATO ülkeleri için şantaj unsuru olarak kullanarak her yıl milyarlarca dolar tutarında silah ve para yardımı sızdırttı, ama gerçekten ne NATO antlaşmalarına uydu nede altına imza koyduğu diğer antlaşmalara. TC bugün gelinen ortamda eski Osmanlı İmparatorluğu türünde dev bir imparatorluğu yeniden hortlatmanın peşindedir. Şayet Demirel; "Türkiye sınırları değişmeksizin, sınırlarımız Adriya-

tik denizinden Çin seddine kadar uzanmıştır." diyorsa üzerinde düşünmek gerekir!! Bu noktada yıllarca "tek devlet, tek proleterya partisi" anlayışını Kürdistan'lı devrimcilerin önüne çıkararak cenahıda düşünmek gerekir!! Irak geçmişte nasıl ne batı nede doğu blokuyla yaptığı hiç bir uluslararası antlaşmaya uymadıysa, Türk devletide gerek NATO ülkeleriyle gerekse diğer ülkelerle yaptığı hiç bir uluslararası antlaşmaya uymayacaktır!!

TC bugün tüm uluslararası hukuk kurallarını çiğneyerek Kuzey Kürdistan'da 20 Mart 1992'den itibaren yeni bir imha savaşı başlatmıştır. Başta Şırnak olmak üzere Kürdistan'ın bir çok yerleşim birimi Türk Hava Birlikleri'nin saldırısına hedef olmuştur. Şehirler ağır topçu ateşiyle bombalanmakta kımıldayan her şeye ateş edilmektedir. Düzenlenen kirli ayaklanama senaryosu ile insanlar topluca statlara doldurulmuştur. Kürt insanı toplu bir imha tehlikesi ile karşı karşıyadır. Yürütülen savaş Türkiye kamuoyu için propaganda edildiği gibi yalnızca politik bir guruba karşı verilen bir savaş değildir. TC, tüm Kürt ulusuna karşı savaş ilan etmiştir. Demirel "buralar ya bizlere ya onlara" derken tam da bu gerçeği ifade etmektedir. Batı dünyasında da gösteriler yürüyüşler olmaktadır, batı dünyası ve Amerika'da da yürüyüşler ve mitingler esnasında pankartlar ve flamalar açılmaktadır, hangisinde kitleler üzerine makineli tüfeklerle ateş açılıyor, hangisinde basın mensupları etkisiz kılınıp kurşuna diziliyor, hangisinde milletvekilleri coplanıp tartaklanıyor ve ölümle tehdit ediliyor, hangi ülkede renkler yasaklanıyor, insanların giydiği elbiselerin rengi hangi dev-

letlerce belirlenmeye çalışılıyor!!? Hangi ülkenin polisi bir çatışmada ölen arkadaşlarının cenaze töreninde kahrolsun falanca halk, falanca şehiri başınıza yıkacağız, kahrolsun komünistler vs. şeklinde bağırıp slogan atıyor?! Evet bunların hepsi TC sınırları içerisinde oluyor! Bu durum karşısında Anadolu ve Kürdistan halkları sessiz kalamaz. Uluslararası haklar hukukunu savunduğunu iddia eden uluslararası kurumlar seyirci kalmaz, kalmamalıdır da! Daha 1988'de Halepçe'de yaşadığımız katliamın, 91'de Güney Kürdistan'da yaşadığımız göçün yaralarını dahi sarmadan bugün yeniden tüm insanlığın gözleri önünde kırımdan geçirilmek isteniyoruz. Dünya yine eskiden olduğu gibi Kürdistan'da yaşananlar karşısında kör, sağır ve dilsiz kalacakmı?! Yarım milyonluk bir nüfusa sahip halkların dahi kendi mukaderatlarını tayin ettikleri bir dönemde niçin Kürt ulusunun kendi kaderini tayin etmesine müsaade edilmiyor?! Geçmişte dünyada varolan statikonun bozulmaması için emperyalist devletler ulusların kendi kaderlerini tayin etmelerine bir çok alanda müsaade etmediler. Sovyetler'in ve Yugoslavya'nın dağılmasından sonra dünyada statuko mu kaldı? Avrupa'nın merkezindeki Slovenler ve Hırvatlar dahi kendi kaderlerini tayin ettiler batı dünyası bunu saygıyla karşıladı, daha ne kadar aynı saygı Kürt ulusuna gösterilmeyecek?! Uluslararası haklar hukukunu TC'ye karşı işletmeyerek, sürekli iki yüzlü emperyalist bir hukukla halkları aldatmak mümkünmü?! Bizce HAYIR...

V.I.S.d.P. S. Haidari, Grossenbergener Str. 48

4971 HÜLLHORST-DEUTSCHLAND

Yazışma Adresi : Postlager karte Nr. 166 238 E, 5000 KÖLN 1

Banka Hesabı : Stadtparkasse Köln, Konto Nr. 94223179 BLZ 37050198

F. Almanya: 3 DM, Fransa: 10 FF, Belçika: 70 BF, Hollanda: 3,5 G,
Danimarka: 10 KRN, İsveç: 10 KRN, Avusturya: 25 S, İsviçre: 3 SFR

KÜRDİSTAN SORUNU KARŞISINDA ŞOVEN SOLUN VE KÜRDİSTANDAKİ DEVŞİRMELERİN TAVIRLARI

Bedri Medler

Yeni özgürlük fırtınalarının tüm haşmetiyle estiği Kürdistan bağrında dev bir devrimci ulusal demokratik potansiyel barındırıyor. Kürt ulusu, ulusal kimliğini kazanırken, Kürdistan halkı birlik, bağımsızlık, demokratik hak ve özgürlüklerinin kazanma çabalarını elindeki tüm imkanlarıyla mücadeleye sarılıyor. Bu güce umut ve uğraş yerel sömürgeci gerici faşist diktatörlükleri başta olmak üzere tüm dünya gericiliğinin çağdışı planlarını alt üst ediyor Kürdistan ulusal demokratik mücadelesi karşısında ittifak birlikte hareket eden dünya gericiliği, bir yanda Kürdistan ulusal-demokratik kurtuluş mücadelesini boğmak için elbirliğince emniyet çemberini daraltırken, diğer yanda ulusalcı güçlü bir Kürdistan ulusal demokratik mücadelesini bilinen yöntemlerle dizginliyemeyince bu seferde kendi çıkarlarına cevap verecek "çözüm biçimleri" ni devreye sokacaklar. Bugün şaha kalkan Kürdistan halkının istemi emperyalist çıkarlara cevap verecek bir Kürdistan değildir. Bilakis Kürdistan halkının yegane istemi, emperyalistleri, yerel sömürgeci güçleri ve toptan dünya gericiliğini yerinden hop kaldırtıp oturtan Bağımsız, birleşik ve demokratik Kürdistan'dır. Emperyalist çevrelerden tutun, yerel sömürgeci devletlere, sosyal-sovenlere, Kürt reformistlerine kadar ulzanan tüm bu çevrelerin tüm emellerine rağmen Kürdistan halkının bu yüce istemini engelleyemeyeceklerdir.

Kürdistan halkı, birliğe ve bağımsızlığını gerçekleştirmek için büyük bir fedakârlık ve cesaret örneği veriyor. O, ne başta işkence ve zulümlerden, nede soykırımlara varan kayıplarından korkuya kapılıyor. O, korka korka korkusuzluğu öğrendi. O, artık şuna inanıyor. Köleliği kabullenmekten-

se, her şeyini kaybetmeyi tercih ediyor. bunu yaşam biçimi, kurtuluş yolu olarak biliyor.

Kürdistan halkı, başta yerel sömürgeci güçler ve milli hainler olmak üzere tüm engel güçlere karşı şanlı bir mücadele veriyor. Bugün üstünlük düşmandan yanadır. Bu taktik olarak böyle olmakla beraber stratejik olarak güçlü olan Kürdistan halkıdır. Zayıf durumdan üstün duruma geçmek, buradan zafere ulaşmak için her şeyden önce kendi gücümüze dayanmak zorundayız. Bunun esas kaynağı halkımız olacaktır. Halkı örgütleyip, birleştirmek düşmana karşı seferber etmek temel çalışma anlayışımız olacaktır. Bu güce dayanarak düşmana karşı askeri, siyasi, ekonomik, kültürel v.s her alanda savaş vermek gerekli olacaktır.

Kürdistan Ulusal kurtuluş savaşı, uzun süreli bir direnme savaşı olacaktır. Savaş uzadıkça düşmanın zorluk ve sıkıntıları da doğal olarak artacaktır. Bu nedenle düşman savaşı kısıdan zaafa uğratmak için akla gelen her yol ve yöneme başvuracaktır. Bunun için her şeyden önce savaşı yürüten kurmayı, savaşı güçleri ortadan kaldırmak için, başvurmadık yol ve yöntem bırakmayacaktır. Halk içinde korku ve panik yaratacaktır. Dost güçler arasında düşmanlık yaratmaya çalışacaktır. Kürdistan halkını binbir yabancı düşünce ile parçalamaya çalışacaktır. Düşman bu konuda epey tecrübelidir. Bu konuda hile, tertip, provakasyon temel felsefesi olacaktır.

Düşman gaddar ve acımasızdır. Düşmanlarımız eğitim, deneyim, donanım, araç ve gereç açısından bizden çok üstündür. Düşmanın gücünü küçümsemiyoruz. Düşman gücünü küçümsemek yenilgiyi besler. Düşmanın gücünü objektif olarak bilmek zorundayız. Ona göre hareket etme politikasını

belirlemek gerek. Düşman güçlerin güçlü olması bazılarını yılmıya götürecektir. Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz sürecinde düşman güçleri karşısında sızlananlara, korkaklara ve panik yaratanlara rastlanacaktır. Bu her savaşta görülmüş, olmuş bir olgudur. Ama biz halkımızın yiğitlik, kahramanlık ve vatani için her türlü özveride bulunacağı inancındayız. Bu vasıflara sahip halkımızın her güçlü düşman karşısında zafere çıkacağına inanıyoruz. Tarih göstermiştir; yenilmez güçler yoktur, ve olmamıştır. Yıkılmaz sayılan Dehak'ın despotizmi yıkılmıştır. Avrupa ve Asyayı kan deryasına dönüştüren, yıkılmaz sayılan Roma, Bizans, Çarlık ve Osmanlı yıkılmıştır. Yenilmez sayılan Napolyon ve Hitler orduları yenilmiştir. Engel tanımaz ABD orduları uzak-doğu halklarının mücadelesinde azmi karşısında piriç tarlalarında yok olup gitmişlerdir. Türk, Arap ve Acem sürüleride yenilmez değil, bu sürülerde önceleri gibi ezilebilir, ezilecektirde.

Düşman güçlerini küçümsemiyoruz, ama ödü patlamış aydın bozmalarının gösterdiği kadarda güçlü görmüyoruz. Yenilmez görmüyoruz. Türk, Arap ve Fars sömürgecilerinin sayısız kez başkaldıran Peşmergelerimiz tarafından bozguna uğratıldığını kim bilmez? Bugün bile çok sınırlı bir Peşmerge kuvveti karşısında çaresizliğe gömülmüş olan düşman, yarın topyektün olarak Kürdistan kurtuluş kuvvetleri karşısında durabilirmi? Elbette duramaz! Düşman bir çözümsüzlük içindedir. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında çaresizdir. Kendi ülkelerinde halk muhalefeti yükselmektedir. Sınıflar arası mücadele değişik alanlarda ve boyutta sürmektedir. Egemen ulus emekçi sınıfları Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı ilgisiz değildir. Gerçi tavrını

bugün Kürdistan ulusal kurtuluş güçlerinden yana koymuş değil, ama süren savaş onları çok kısa bir zamanda politikleştirecek, çıkarlarının kendi egemen sınıflarını destekten ve tarafsız kalmaktan değil, bilakis Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini desteklemekten geçtiğini anlayacaklar. Bugünden itibaren şunu sevinçle haykırıyoruz; düşman cephesinde kan kaybı giderek önlenmez bir şekilde artmaktadır. Ve hiç şüphe yokki, Türk, Arap ve Fars sürüleri işledikleri insanlık suçu yükü altında ezilip, yokolacaklardır.

Davamız haklı bir davadır. Buna hiç kimsenin kuşku olamaz, yüce ve haklı bir davanın takipçileriyiz. Davamız Anavatan davasıdır. Birlik, bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük davasıdır. Onur ve insanca yaşama davasıdır. Bizim mücadelemiz, kavgamız, savaşımız yağma ve talan, başkalarının temel hak ve özgürlüklerini gasp etme savaşı değil. Biz başkalarının ülkelerini fethetmiyoruz. Başkalarının temel hak ve hürriyetlerini ellerinden almak için de savaşıyoruz. Biz ülkemizi işgal eden güçlere karşı temel hak ve hürriyetlerimizi almak için savaşıyoruz. Bizim görevimiz, düşman çizmeleri altında lekelenmiş bütün Kürdistan sathını, Türk Arap ve Fars çapulcularının işgalinden kurtarmak, tek, bölünmez, bağımsız ve özgür bir Kürdistan yaratmak; esaret altına alınmış; yağma talan, sefalet ve açlık yüzünden azap çeken mazlum Kürdistan halkını düşman boyunduruğundan kurtarmak ve insanca yaşam koşullarını yaratmaktır. Bundan daha soylu ve yüce ne olabilir acaba?

İşimizin zorluğu ortadadır. Ülkemizin tümü düşman sürüleri çizmeleri altındadır. Ülkemizde düşmanla işbirliği içinde olma güçlü güçler vardır. Halkımız yüzyılların essareti sonucu kötü bir şekilde benliğinden uzaklaştırılmıştır. Kendi kurtuluşuna yabancı binbir gerici düşünce yapılarıyla beyinleri uyuşturulmuştur. Bunun yanı sıra

ulusalcı güçler bölük-pörçük, tek bir ulusal bayrak altında bir araya gelmiş değil, olumsuzluklarımız diz boyu. Ama tüm bunlar karşın umutsuz ve cesaretsiz değiliz. Savaşın ateşi içinde canımızı dişimize katarak halkımızı bilinlendirecek, örgütleyecek, düşmana karşı seferber edecek, düşmana güçlü darbeler indirecek araçları yaratacak güç ve azimdeyiz. Bu mücadele de ilham kaynağımız yüce şehitlerimiz olacaktır. Bu umut ve çabayla işe girişsek, düşman sürülerini yurdu-muzdan sökümleriz. İşgal altındaki sevgili Kürdistanımızı kurtarabiliriz. Halkımızı kesin zafere ulaştırabiliriz.

Memo ile Zin'in, Ferhat ile Sirin'in, Siyabend ile Xece'nin aşkları gibi yüce aşkların yaşandığı Feçye Teyran, Cigerxwun gibi sanatçı yaratan, Ali Şer, Seyh Sait, Seyit Rıza, Barzani, Hüseyin Şen, Hüseyin Aslan, Bedri Yolcu...Besê, Leyla Qasim ve Necla Baksi gibi kahramanlar yaratan Kürdistan halkının Türk Arap ve Fars sürülerini yenebileceğinden ve yenmek zorunda olduğundan kuşku duyula bilinirmi?

Bu kutsal savaşımızın zaferi için insanın diyen her Kürdistan'lı etkin ve aktif bir şekilde durup dinlenmeden sevgili Kürdistan 'ımızın bağımsızlığı ve özgürlüğü uğrunda Türk, Arap ve Fars sürülerini ez-mek için Kürdistan ulusal kurtuluş cephesinde yerini almak zorundadır. Bu yurtsever olmanın ötesinde insan olmanın gereğidir. Bundan başka gerekçeler arayanlar ileri sürenler ve bu nedenle Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde itici güç olmayı bir görev olarak kavramayanlar ve bundanda öte bunun gereklerini yerine getirmeyenler gerekçeleri ne olursa olsun Kürdistan devrimine zarar veriyorlar. Sömürgeci güçlerin değirmenine su taşıyor olacaklar. Bir Kürdistan'ının bu duruma düşmesi afedilir gibi değil.

PROLETER DEVRİMCİLER ULUSAL GURURA YABANCI-MIDIRLAR?

Proleter devrimciler, ulusal gururun yabancısıdır? Elbette

hayır! Herkesten çok proleter devrimciler ulusal gururla dopdoludurlar. Herkesten çok proleter devrimciler, vatanını, ulusunu, halkını, dilini ve kültürünü çok severler. Bundan ötürüdür ki; proleter devrimciler bugün ve gelecekte toplumu ilgilendiren tüm sorunlarla ilgilendikleri gibi toplumun geçmişiyile de ilgilendirler. Toplumun geçmişinden ne kadar olumlu şey varsa sahiplenirler. Geçmiş bugüne ve geleceğe taşırlar. Bu yaklaşım "Sol"ların anladığı gibi işçi sınıfının çıkarına aykırı değildir. Bilakis işçi sınıfının çıkarı bunu emreder.

Ulusun geçmişinde ne kadar olumlu ve değerli şey varsa sahiplenmeyen, bunu işçi sınıfına kavratmayan bir anlayış işçi sınıfı davasına zarar verir. Her ülke özgülünde işçi sınıfının mücadelesi ulusun geçmişteki olumlu ve değerli ne varsa mirası temelinde yürür. Geçmişin devrimci geleneğini miras olarak devr almayan bugünün mücadelesiyle birleştirmeyen bir anlayış çocukça bir anlayıştır. İşçi sınıfının çıkarlarına ters düşen bir anlayıştır. Bu konuda yanlış bir politika ulusal ve toplumsal mücadeleye sayısız zararlar verir. Çünkü, ulusun geçmişindeki değerli ve olumlu ne varsa sahiplenilen salt işçi sınıfının öncüsü değildir. Bunu herkesten çok hemde sahtekarca işçi sınıfı dışındaki sınıflarda sahiplenirler. Kendilerine mal etmeye çalışırlar. Kendi sınıf çıkarları neyi emrediyorsa o biçimde yorumlarlar. Kitlelere yanlış bilgi taşırlar. Geri bilinç seviyesindeki kitleleri tarih hakkında yanlış bilgilendirirler. Bundan etkilenen emekçi kitleler kendi sınıf çıkarlarını sahiplenmeyi engeller Bu nedenle bu alanın karşı-devrimci sınıflara terk edilmemesi gerekir.

Geçmiş tarihi gün ışığına çıkarmak halkın ihtiyaç duyduğu bir şeydir. Doğru bir tarih anlayışı bugünü yorumlamanın, değiştirmenin ve yarını emekçi sınıflar lehine kurmanın perspektfini bize sunar. Kendi tarihini bilmeyen bir kimse gelecek hakkında söz sahibi olamaz. Kürt halkını kendi geleceği hakkında söz sahibi kılmak istiyorsak, toplumumuzun

geçmişini su yüzüne çıkarmamız gerekir.

Bu anlayışı milliyetçilikle suçlayanlar olacaktır. Geçmişte ve hatta bugün topyekün olarak şoven ezen ulus solu ve Kürdistan'lı devşirmeleri, Kürdistan'lı komünist ve yurtseverleri bu bilimsel anlayışlarından dolayı milliyetçilikle suçladılar. Bu konuda kendi sömürgeci egemen sınıflarını bir hayli solladılar. Onlara epey hizmet verdiler. Ve vermeye devam ediyorlar.

Herşeyden önce proleter devrimci hareketimiz çıkışından beri burjuva milliyetçiliğinin amansız düşmanı bir politikanın yürütücüsü olmuştur. Kürdistan özgülünde enternasyonalizm ile yurtseverliği doğru bir zemin de birleştirebilen yegane hareket olmuştur. Her zaman Kürdistan emekçi kitlelerini enternasyonalist bir ruhla eğitmeye çalıştı. Halklar arası düşmanlıkların amansız düşmanı oldu. Bu hiç bir zaman Kürt halkının ulusal duygularının incinmesine yol açmaz. Ama Kürdistan halkının mücadelesine her zaman küçümseyici ve hatta düşmanca bakan şoven sol ve Kürdistan'daki devşirmeleri burada anlıyamamışlardır. Veya anlamak istememişlerdir. Onlar, bundan öte bu doğru tutumumuza karşı haçlı seferi başlatmış, haksız yere iftira ve karalamalarda bulunmuşlardır. Fakat onların bu yanlış tutumları da bizleri doğru bildiğimiz yoldan milim saptıramamıştır. Bu konuda da doğruyu temsil ediyoruz. Enternasyonalizmi ve yurtseverliği en doğru bir biçimde ülkemiz özgülünde birleştiren bir perspektife sahibiz. Bu doğru yaklaşımımızdan dolayı bizleri "Kürt Milliyetçisi" ilan eden şoven sol ve Kürdistan'daki devşirmelerini tarih önünde suçluyoruz. Oları bu anlayışlarından dolayı sömürgecilerin değirmenine su taşıyıcısı olarak ilan ediyoruz.

"Kürt Milliyetçisi" değiliz. Kürt milliyetçiliğinin uzlaşmaz düşmanlarıyız. Ama herkesten çok Kürdistan yurtseveriyiz. Bununlada gurur duyuyoruz. Ülkemizi, ulusumuzu, halkımızı, dilimizi, kültürümüzü vs. çok seviyoruz. Ulusal gurur duygusuyla dop doluyuz. Türk,

Arap ve Fars cellatlarının güzel vatanımıza ve mazlum halkımıza karşı giriştikleri insanlık dışı uygulamaları herkesten çok ruhumuzda ve bedenimizin her hücre-sinde duyuyor ve kahr oluyoruz. Ama Türk, Arap ve Fars canavarlarının insanlık dışı uygulamalarına karşı koyuşumuzdanda gurur duyuyoruz. Bugün takipçisi olduğumuz yüce davanın dünkü sürdürücülerini olan atalarımızla övünüyoruz.

Göğsümüz kabarak sahiplendiğimiz sayısız tarih sayfalarımız var. Tarih öncesinde Asur despotizmine son veren Ortadoğu toplumlarına gelişme yolunu açan MED hareketimiz var. Ulusal kahramanımız KAWA var. Bayramların bayramı Newroz bayramımız var. Selahaddin Eyübü'müz var, Ubeydullah, Yezdan Şer, Mahmut Berzenci, Mustafa Barzanimiz var...Besê, Leyla Qasim, Necla Baksimiz var. Hüseyin Şen, Hüseyin Aslan, M. Emin Mutlu, Bedri Yolcu'muz var... Yurtsever örgütlerimiz var. Ve de çağdaş proleter devrimci KAWA'mız var.vs..

Böyle sayısız kahramanlar yaratan bir toplumun insanlarıyız. Ulusal gururla doluyuz. Atalarımızın uğrunda severek canlarını verdiği yüce davanın takipçisi olan bizler ulusal kahramanlarımızla ne kadar övünürsek azdır. Onların anısına saygılı olmak onlara layık olmak istiyorsak onların yüce davasına dört elle sarılmalıyız. Bu dava Tek, bölünmez, Birleşik, Bağımsız, Demokratik bir Kürdistan'dır.

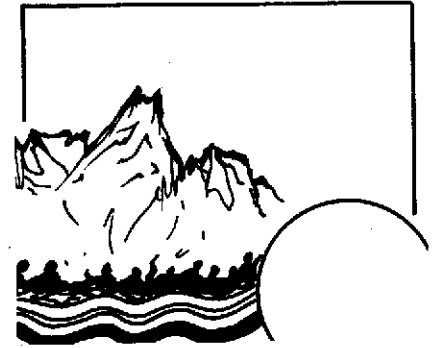
Bu yüce hedefe varmak için canla-başla çalışacağız. Türk, Arap ve Fars sürülerine karşı kin ve nefret doluyuz. Köle geçmişimizden ve bugünkü köle statümüzden nefret ediyoruz. Kırmalıyız zincirlerimizi Türk, Arap ve Fars cellatlarına karşı Kürdistan'ın bağımsızlığı ve halkımızın özgürlüğü için mücadele eden çağdaş savaşçı olduğumuzu dostada düşmana da göstereceğiz. Bununla gurur duyuyoruz. Bu yüce kavgamızı "Kürt Milliyetçiliği" ile suçluyanları küçümsüyoruz. Çok bilmiş herşeyi kendi öznel niyetleri-

ne göre yorumlayan şoven sol ve Kürdistan'daki devşirmelerini çokça "enternasyonalist"liklerini çokcuksu buluyoruz. Yurtsever olunmadan yabancı işgalci güçlerin çizmeleriyle kirlenen "Ulke" ler için savaş verilmeden enternasyonalist olunamayacağını şoven solun devşirmeleri bu çok bilmiş sözde "Kürt Marksist-Leninistleri" ne bir kez daha hatırlatmak istiyoruz. Enternasyonalist olun, ama birazda yurtsever olun. Birazda güzel Kürdistan'ın bağımsızlığı için mücadele edin. Leninin dediklerini unutmayın.

" Bir kimse köle doğdu diye suçlanamaz; ama özgürlük uğruna savaşımdan kaçmakla kalmayıp köleliğini haklı bulan ve onu öven bir köle..., haklı olarak, öfke, tiksinti ve nefret duyguları uyandıran bir aşağılık parazit, bayağının bayağısı bir köledir."

Hiç bir toplumun aydını, Kürt aydını kadar kendi toplumunun yabancı olmamıştır. Kendi toplumuna sırtını bu kadar döndermemiştir. Kendi toplumunu tarihte yok etme hesabı yapan yabancı barbarlarla bu kadar iğrenç bir işbirliği yapmamıştır. Kendi toplumunu ezen barbarların avukatlığını bu kadar şerefsizce üstlenmemiştir, Kürt aydını bir kaç kırıntı karşılığı ulusal değerleri ayaklar altına almıştır. Kürdüm demeyi alçaltıcı bilmiştir. Kendini ezen ulustan biri saymayı marifet saymıştır. Bu aydın tipinin ne menem aşağılık bir tip olduğunu efendileri bile yüzlerine söyler. Gelgörü o ihanetine ebadiyen nikahlıdır.

Devam edecek



JÎ KURDISTANA BAŞUR

Raportek li ser bêşdarbunî Rêkxirawî KAWA bi amadebunî beşek le endamanî sê komitey Bakur, Başur u Rojhilatê Kurdistan le mangirtinî 9.12.1991 li şehri RANIYA.

Le katjimêrî 10. 00 î ser le beyanî rojî 9.12.1991 de berdemî baregehî Netewey Yekgirtuyekan li jêr diruşmî Alay Kurdistan li berdemî mangirtuwekan û bi hezaran li komalanî xelkî bituwênu piştder û awarekanî şunekanî tirî Kurdistan ku bo piştivanî li manguwekan amadebun. Sereta Heval Zerdeşt wutarî daxwaziyekanî xelkî Kurdistan be gîştî û cemaweri RANYA û QELADIZE be taybetî be herd û zebanî Almanî u Kurdî pêşkêş bi mangirtuwanu komelanî xelku Nuênerî Netewey girtuyekan li RANYA kird. Depê wutareke:

- 1- Ger Netewên Yekgirtî li demekî kurt da hingavên zexm bo ji navçevakirina gemaru kiryarên dagirkerên Bexdayê ser bi Saddam biavêje.
- 2- Tanî dagirkerên serbi Sadam hukumdarbin xelki mey başur her tuşî kuştardî u çavsorîye. Li ver yekê diwê Netewên yekgirtî hêzên ewlê, yê Parastinê li navberê seranserî tuxubê Kurdistan u yê Iraq de cî biket. Kerkuk, Şengal u Mandalî ew şehreên kevnare jî yê her şehreên kurdî bun li nav tixubê Kurdistan da bidin.
- 3-Divê Netewey Yekgirtî li bajarê şehîdanu nemir u xoşewî Helepçe Dadgehekî Navnetewî damezrîn u kuşdarê Gelî Kurdistan Sedamê çavsor, Hemi sazumen-du rêxistinên BAASî u karbidestên wan bi tawanbarîya Gelkuji u bi sucbarîya dijî mirovayetî bi dadgehînin u cezayên wan pêkbînin.
- 4- Divê Netewên Yekgirtî dagirkerên Tirk, Suriya, Irak u Iranê bi tawanbarîya kurdkujî, çolkirina xwezaiya Kurdistan û xisarên bujenî(madî) nabujênî(manewî) dadgehînin, biha u Qîmetê kiryarên her çar kolîdaran wergirin u bidin xelkê Kurdistanê
- 5- Divê Netewên Yekgirtî bona parastina kirêkar, gizîr û Nunerên UNO, medico, KRO û yên dîtir li başurî Kurdistan hingavên zutir bavêjin.
- 6- Divê Netewên Yekgirtî alikarî û yarmetîya bona başurî Kurdistan ne ligel koledarên Tirk, Erebi û Fars, lê belê raste rast li gel Berey Kurdistanî li xelkê me belaw biket.
- 7- Devê Netewên Yekgirtî Naverok û cendey yarmetî û naverokê alikarîya hatîye kirin, li gelê Kurdistanre beyan u îlan biket.
- 8- Divê Netewên Yekgirtî hemî hêzu fewanêd xwo bona çareserkirina pîrsgirêko, Kurdistan bi kelk û asudeya xelkê me ligel beşdarbuna Berey Kurdistanî di Komcivîna aşîfîya derhepî rojhilata Navîndeli şehre Madrîde bikarbîne.
- 9- Divê Netewên Yekgirtî Komcivîneki taybetî durüst

biket û li virda koledarên Tirk, Irak, Iran û Suriya yê tawanbar bike, di encamê hoyu şertênmafê çarnusî ya Gelê Kurdistan bi biryarên birre cîbiket. 9.12.1991

Danezano Komiteyên KAWA'yê Başur, Bakur û Rojhilatî Kurdistanê/RANIYE

Li awayi de wutarî rêkxirawî KAWA bo piştivanî li mangirtuwekan le layên heval Cewher MIRADELI xwêndirawe. Deqî wutareke be boney mangirtin şikudarekey beşî here zorî daniştivanî Kurdistan û piştivanî kirdinyan le role li xwe bir duwekan man ke bo kêşey çareser nekarawî Gelekeyan rêgay mercî serberzaneyan girtu û teberu wefadar beramber bawere polayneyekyan rawestan û dirêjen bi rêbaze pîrozekeyan diden.

Ey cemawerî raperî û mangirtî!

Rolexwo birduwekanî li hemu jîyan azîztir.

Silawî xebat û hurey berzî role çî han bazekantan araste bêtkê hurey berzî kolnedan kolaya Surf jîyanîyanew li astî helwêstî dilêranetan serî nuwaziş dadiniwênî nu belên tan li gel dubare dikeynewe ke cîhan le pênavî daxwazî rewakartan bext dikeyn û li gel bonî henaseyî girgirtutan da nehrety rasan man derdixeyn. Be rastî lew derfeti êstanda ke pîlanî gilawî dijminanî Kurdistan li laye ku sitem û zorî Baasî Faşî li layek dav birsîtî û awareyîş li ser wî hemîyanewe balî beser beşekî berçawî gele zehmetkêşekeman da kêşawa . Le cêgaya xwey daye ke le beramber mirdînî bi hêwaş mercî merdana helbîbijêrîn. Her bew mebestej ê me li layên xwo manewe li gel dengî zulalî êweda hawar li cîhan û dijminan man dikeyn û dilêyn.

Ya azadî û Serxwebun, ya bikome! Sehîd bun!

-Le kutayde berêz bê yadî li birnekirawî şehîdanî mangirti bo gelekmanu hemî şehîdanî sorqelatî rêgaya serfirazî Kurdistan.

-Sikodar û beşostir bê mangirtina dilêranekey Kurdistanî başuru role gîyan bextkarekanî

Rêkxirawî KAWA(Licney Rape
randin Komitey Başur)

9.12.1991 Zayînî

(Yek ji gotarên û belavoken ê Kak Zerdeşt, di helbijartina Kurdistanê Başur da, jibo xwendewanan Ala Yekîti peşkeş dikin.)

ME ENCUMENEKÎ NETEWÎ DÎVET!

Buyerên cihanê li salên dawî da hemî pewendî, peyman û rewşên welatan bi awayekî zor tund serû bin kir. Peymana WARŞOWA têkçû, her du Dewletên Aleman û Yemen yekgirt, Yekîtiya SOWYET belav bu, li şunê welatê serbixwe û netewî hilatin. Va guhêrinan li rojhilati nêzîk jî şaxa tirêj dan. Pengavên kêşey mêju ya welatê me civakê me ber bi seretayî qonaxekî nu dike, hestê û bîr û baweriyên hemî Tebax û ÇINAN bi taybetî bi palpêdanên geş rewşê rewşenbîran û yê hizbên sîyasî têkel dike. Bi kurte bêjî ligel aligorên şerrê kendavê li 1991, buyerên li rojhilati ewropa, çarsofî u sitemdarîya her çar Welatanî dagirker kêmasîya hib u reksirawên sîyasîyên KURDISTANÎ û giringîya ERKÊN civakî derdixê holê u ferzîniya damezrandina sazûmenderên pêwistî bi hemî rudanên xwe aşîkar diket. Xelkê KURDISTAN SEDAN salin azaran ji ber hevbelavbun, dijberîyeke bê sud û kelk di navbera EŞÎR û siyasetên tenghingav û sivik dikîşîne. Li ber hel û mercên Cihan û keşeyên Welatê me bona ronîkirin û çareser kirina pîrsgirêkên komelayatî, netewî, damezrandina desthilatekî NIŞTIMANÎ û xebateke yekgirtî li hemu hêz, Rêxistin û DANÎŞTÎWANÊN KURDISTANÎ binbardiket. Pêşî her tiştî ême ENCUMENEKÎ NIŞTIMANÎ divê. Hêvî û arezuya me eve ENCUMEN bi bêşdarbuna hemî kesên Welatperwer, serbixwe, hêz u Rêxistinên KURDISTANÎ BI DÊRFETÊ yeksan u wekhev, bi awayekî demokratîk û bi hest û bawerîyeke dilgeş û ramanêke huşyar bête helbijartin, da ku li paşerojê gazind u xelîfîyên me kêmtir û barê me siviktir bît. Belku kar û barê ENCUMENE NETEWÎ(NIŞTIMANI) li destpêkê da derbarey leşkerî (DAMEZRANDINA TÎPEN NETEWÎ û helkirina ke-reste û pergalen leşkerî) da çendî dijwar û şext bît. Lê ENCUMENE Niştîmanî dikare xebatê xwey sîyasî û çande hem li welat, hem li derve asantir rêvebibe, di nave her çar beşên KURDISTAN' da hestê destgîrî, hevvelatî, hoyêd hevkarî li beyna hêzên sîyasî û sazûmanên civakî da dîrûst biket, bingeha avakirina KURDISTAN di derheqî aborî, cande û pîşe da situr' u çewîn biket. Dîsa ENCUMENÎ NETEWÎ dikare dengê gelê mey sitemdîde û azadîxwaz li nav raya cîhanda berzîtir belav biket, arîkarî û destgîrîya Cîhana mirovperêz wî ango li gel UNO(netewey yekgirtî), AET(Komela aborî ya Ewropa), peyman HELSINKI, ASEAN(Komela welatêd asya dur), Komisyona BAKUR û BAŞUR, Komela welatêd belay, Konferansa Islamî u h. d. doza KURDISTAN biparêze û Welatê dagirker tawanbar bike.

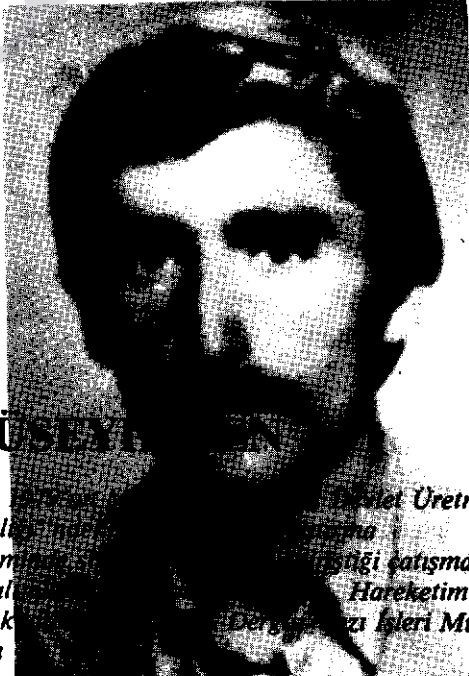
Her waha bi arîkarîya ENCUMENE NIŞTIMANI her beşê civakê me dikare sazûmanên xwey navendî, yê wêkî "Komela navendî yaparêzkarên Netewî", ya Rewşenbîran, ya Weşan û Capemenî, ya Jinan, ya Lawan, ya Kist û kal, ya aborî, ya vêje, ya pîşe, ya

Bijîşkaran, ya xebatkaran, ya Memostayan, ya Gundîyan, ya Firoşkaran, ya Zanîyarêd Netewî u.h.d sazûmanan dikarin bi awayî xebatê xwe li navçey Welat û der pêşbixin û tevayî sudu kelkê Gelê me situr bikin. Iro hîç tiştê bona cîhkirine hêvî, daxwazi û pêdawistîya sazûkirina ENCUMENEKÎ NIŞTIMANI û parastin û pêşvebirna vê xebatê rumettir nîne. Divê ger em bona guhertina jîyana xwe ya dîlî û bindestî ne tenha dijmin û neyarêd xwe tawanbar bikin, lê her wusa şikl û awayê hewildana xwe jî dadiwerînin. Bi hêvîya sazûkirin û serkeftina ENCUMENEKÎ NETEWÎ li rêya rizgarîya Gelê KURDISTAN. DAXWAZI, TEKOSIN U SEBAT bingehê serkeftinêne.

KENGÊ SERKEFTIN! KATÊ YEKGIRTIN !

Raniya 5.2.1992

ZERDEŞT



HÜSEYİN ŞEN

Üretim

Çiftlik

eylem

yaral

olan

Hüseyin Şen yoldaş,

götürüldüğü İstanbul'da yapılan işkenceler sonucu

23 Mart 1979'da katledilmiştir.

Hüseyin Şen yoldaş, Erzincan, Elazığ ve

Dersim vilayetlerinde Hareketimizin birçok önemli

görevlerini üstlenmiştir.

Ulusal Kurtuluş ve Sosyalizm Mücadelemizde

bir Önder, bir meşale olarak sürekli yaşayacaktır.

Mîtolojî

Salim Begê û Nasir Begê

II

Xurşid Mîrzengî

Rokê Nasir Begê ji nêçîrê vegefîya malê û çû hundir, dît ku Gewrê ne şîv çêkirîye, ne dora xwe rêj (paqij) kirîye û ne jî tevdirêk bi kişwer (duzen) di malê de heye.. Madê Gewrê nexweşe, xwe mirûzî kirîye û li quncikek pingujîye û hentiziye, tu peyv û galgal ji Gewrê çênabin!...

Nasir Begê deng li Gewrê kir û go: "Gewrê çi bû, çi qewimî, çi cirîya?"

Gewrê hentizandî û bêdeng ma û bersîva Mêrê xwe neda!...

Nasir Begê go: "Gewrê hêna sala zewaca me ne qedyaye, ev çi hewala te ye, tu bêmade yî, gelo çîma?"

Gewrê kulimî û go: "Heyran!.. Malûme; ji te tê veşartin lê, ji xwedê nayê veşartin!...Ji qasê ku te ez kirime û ez hatime vî malê, çi wexta tuyê ji mal derkevî û berê xwe bidî nêçîrê û herî; wê Birayê te Salim Begê berê xwe bide û were malê û wê destê xwe bavêje xîret û namûsa min û bi hisyet û namûsa min bilehîze!.. Besel!.. Nema ez beqa(tehmul) dikim; yan ji berdana min û yan jî ji kuştina birayê te Salim Begê!..

Ê de aza û besîre, (aşîna û xuyaye) biratî şêrîne, gerek nan qurtek av bêyî hev naxwun û venaxwun, rojekî duroj hev nebînîn tebat û aram bi wan re namîne, bêyî hev hewîya wan nayê û nikanin bêyî hev bijîn...

Eyane!.. çaxê Nasir Begê van tîştan ji Gewrê jina xwe bihîztin; heş ji serî çû, gêj bû, qêrînek pêket, dengê wî nava erd û ezman tîjî kir û dagirt. Wek du sêlên hesinî çav di serê Nasir Begê de sor bû û wek barana Nîsanê hêşir ji çavên wê herikîn. Ne pejirand, li jûnîyên xwe da, xwe li bin goyên dîwaran xisit. Porên xwe dikişand, rûyên xwe diterişand û digotin: "Ya Yezdanê çîyê berz, ev çibû te hanî serê min?"

Bi wî hêrsî, bi wî sîbûn û bi qehirî, di nava wî bê hişîyê de, rahîşt şûrê xwe û berê xwe da wetaqa birayê xwe Salim Begê. Lê başe ku Salim Beg li wetaqa xwe de mînbû.

Bû tarî, wetaq ji rûsipî, eşref û mehqûlên eşîrê hat dagirtin.

Dengbêj û çîrokbêj Hamo dest bi çîroka Siyabend û Xecê kir û pêde çû, civata li odê kerr bûye, deng ji kesê dernayê û Mamê Hamo geh bi kilamê, geh bi çîrokê şevê pêsde dibe. Caxê Mamê Hamo go: "Siyabend bi Qeregêtran ewle nebû û pêçîyên wî bi mûyên dûvê hespê girêdan û hêna berê xwe da Adilcewazê!" Hêşir di çavên Nasir Begê de avêtin û bi ser hinarokên wî de daketin xwarê. Dur sê rûsipîyan ew girîna Nasir Begê ferq

kirin!..

Mamê Hamo çîrok neqedand di nîvî de hîşt û go: "Sevek dinê emê bidomînin!" Civat rabû, şevbêrik belabû.

Du sê rûsipî û mehqûlên eşîrê ên nêzîkê Bavên Nasir Beg, Bedirxan Begê man rûniştî û ranebûn.

Nasir Begê go: "Gelf rûsipî û mehqûlan?"

Rûsipî û hehqûlan bersîv dan û gotin: "Fermo ez benî"

Nasir Begê : "Gelf mişawiran; we gelek nan û av bi Bavê minre xwarine û vexwarine, niha hal û hewala birayê min Salim Beg û pîreka min G evrê! Ku ez deherim nêçîrê Salim Begê jî tê malê û miseletê êrz û namûsa min dibe!.. Birayê min e, xorte, ne sêlêye, lê mixabin li dû namûsa min e!..Namûs dijwar tişteke... De ka şîretek li min bikin! Ezê xwe bikujim, lê destê min li birayê min naça û ez nikanim wî bikujim!.."

Rûsipî û mehqûlan: " De his deng jê neyîne; ger çîngîmî jê hat, çi rast çi direw!... Vî tiştê hanê kuştin paqij dîke. Sibê emê herin çolê nêçîrê û emê wî jî bi xwere bibin û emê herin Çola Dişwîkî û bavejin serê wî jêkin û cendekê wî di kortalalek de bixin bin tehtek da ku kesek nizanebe ka Salim Beg çibû, ku de çû. Em jî tişteke nabêjin û bila sir dernekeve derve.."

Pîştî rûsipî û mehqûllan ev biryar dan: Rabûn û çûn malên xwe.

Nasir Begê Berê xwe da bin çît û perdan û reqand û girîya...

Bi dengê girîna Nasir Begê re, Salim Beg li ser textê mîranî ji xewa şêrîn vecenîqî û şîyar bû. Hat ba birayê xwe Nasir Begê û got: " Bira ev çi hewala teye, tu çîma vî nîvê şevê digrî?"

Nasir Begê bersîva Salim Begê da û go: " Wele bira; wexta bavê me mir; bersikrata wî kete bîra min û ez digrîm!.."

Salim Begê jî reqand û dest bi girînê kir. Ji wî tirê ev girîn ji bona bavê wan e! Hetanî fereca sibê lêdan; herdû bira wek gurên çîle dihev de zûrîyan û girîyan.

Bi ezandana dîkên sibê ên dawîyê re: Nasir Begê abû berê xwe da tewla hespan, Salim Beg li dû; zîn û mehreke avêtin ser hespan, gem li devên hespan dan, tîr û kevanên xwe avêtin milan û şûr dan terkîyên hespan û bê galgalan berên xwe dan çolan û çîyan.

Rûsipî û mehaqûlên êvarê dan dû wan û li qeracê pišta konan gihan herdû biran.

Ketin nava teht û latan, dan neqeb û hesûyan, daketin newal û mesîlan, çend mişwarek din derbasbûn di nava kelem û devîyan, daristanên gurr û xurt li pey xwe hîştin û gihan Çola Dişwîkê.

Li Çola Dişwîkê ji rûsipiyan yekê çavkir Nasir Begê û go: "Bese an nebes e?"

di wir de, qêrînek bi Nasir Begê ket, bê şik dengê wî çû asîmanê heftanî..û bi ser birayê xwe Salim Begê de zivirî û go: "Bira!.."

Salim Begê go: "Lebê Kekê"

Nasir Begê: "Bira! Çiqas wesyetên te hene li birayê xwe bike û ezê serê te jekim!"

Kurd dibêjin: "Dengê aşê wêran û xirabe, ji çeqçeço tê hulkirin!.." Nasir Begê jî bûyer sehirkir û go: "Bira; bavê me û diya me ne saxin, ez û tu tenê ne, ji min re mewlûdan, xwarin û vexwarinan bide û xelkên werin şîna min bila rûbiken herin û xwe ji bona min neqeberînin! Qey ev qedera min e! û ez dixwazim ez û tu ji hespan dakevin xwarê, cara dawîn bi biratî hev û dû maçî bikin û serê min di oxira Kekê min de ye.."

De xuyayel!..

Herdû biran ji hespan daketin xwarê; hevdû hemêz kirin, devên xwe xistin bin goyên hevdû û kal û kal û kal bi halên hevdû de girîyan..

Çaxê rûsipî û mehqûlan wî rewşa herdû biran dîtin; ew jî ji hespan peyabûn û ew jî ji rewşa herdû biran re girîyan..

Rûsipî û mehqûlan di rewşa dilovanîya Salim Begê de tiştina kifş kirin û gotin Nasir Begê: "Nasir Beg!..

Nasir Begê go: "Lebê"

Ji rûsipiyan yekê: "Heyran; tuyê çawa tilîya xwe di çavên xwe re bikî û vî xortê ter û teze û birayê te, bi destên xwe bikujî!.. Serhed mezine; ka lê Zozanê Serefdîne heram bike, bila çûndina wî hebe û vegera wî tunebe!"

Nasir Begê pejirand û got: "Bira tu bext bide min, li xwe heram bike zozanê Serefdîne û bi hawayê ku tu carek din nazivirî; ez te dibexşînim û oxira teya xêrê be."

Salim Begê: "Bira; ez ehd û bext didim te û mezinên eşîran; piştî vî bêbextî û rûreşiyê, Zozanê Serefdîne limin herambe, çûndina min heye û vegera min nîne... û peyman min bi te û rûsipiyî û mehqûlan re, ez bigihêm şivanek, govaneke, serekek eşîrê, an jî begek, hinek ji min bipirsin û bêjin: "Tu kiyî, lawê keyî, ku der derî?" Ez nabêjim ez Salim Begê, kurê Beqîrxan Begê û kekê min Nasir Begê ye. Ezê bejim min bav û diya xwe nedîtine; ez sêwî mame, min şivatî û govaniya xelkê kirîye û niha jî min ew welat, herêm terikandîye û ez ji xwe re ketime welatê bîyanî û xurgbetê"

Çaxê Salim Begê evha got; Kekê wî Nasir Begê go: "De ka wer dîse em hev têr maçîkîn.." Dîse qandê niv saetek di hev de girîyan; kal û kal hev ramûsan, Nasir Begê hesp û şûrê Salim Begê jê sendin û ji hev xatir xwestin.

Salim Begê berê xwe da xerfb û bîyanîyê.

Ay ha hê êê, lê wayê lê wayê lê wayê, êê..hêê felekê mala te wêranê, hêê gîdî dinyayê.

Herê mîrê min dilê min dibê

Salim Beg ketiye welatê bîyanî û xerfbîyê

Tu bi serê bêvlê bigrî wê jê here gana jîyanê

Ji tîna nîyazan li welatê bîyanî û xerfbîyê

Iro hêsrên wî nasekinin tîna weke xunafên baranê

Wek tu sêlên tarafê tîxî navê

Tu bi serê bêvlê bigrî wê here kana tîrbê

Tu takî jê bikşîni, wê duzdeh qerpal jê bikevin erdê

Hêsrên wî naterikin hema dirijin erdê

Salim Beg ji xwe re dibêje: "Felekê, nabe, nabe nabe!"

dumayikî heyê

Almanya

Kısa Haberler

Kürdistan'da Newroz'un kutlanması ve Halepçe jenosidinin anılması birlikte dört parçada, adına uygun ve militanca gerçekleştirilirken, yurt dışında da değişik aktiviteler sergilendi. Tam bu dönemde Kuzey Kürdistan'da TC'nin halkımıza yönelik barbar saldırısı ve gerçekleştirdiği katliamı protesto etmek, haklı kin ve nefretini dile getirmek için Kürdistan'lı yurtsever kitleler değişik protesto eylemlilikleri gerçekleştirdiler.

* 7 Mart 1992'de Almanya'nın Köln şehrinde 8 Mart Uluslararası Emekçi Kadınlar günü dolayısıyla yapılan yürüyüşe, hareketimiz kendi platformu ve bildirisi ile bölgesel olarak katıldı. Geçen yıl yapılan olumlu eylem birliği tecrübesi, bu yıl bir iki gurubun enternasyonalizm adına Kürdistan Devrimini ve Kürdistan'da Kadın sorununu görmemezlikten gelen sektör ve olumsuz tavırlarından dolayı gerçekleşemedi. Bu durum henüz yeni bir aşamada olan Kadın Hareketinin hanesine yazılacak olumsuz bir olaydır. Ayrıca Avrupanın değişik ülkelerinde değişik etkinliklerde bulunuldu.

*18 Mart 1992'de Halepçe jenosidi anısına Almanya çapında gün boyunca uyarı gösterileri düzenlendi. Almanya'da tüm parçalardan Kürdistan'lı örgütlerin ve partilerin oluşturduğu Hekari platformu da Bonn'da uyarı gösterisi ve toplantısı düzenledi. Hareketimiz taraftarları düzenlenmesi ve örgütlenmesinde aktif yer aldılar.

*Kuzey Kürdistan'daki katliamı Alman kamuoyuna duyurmak, gerekli protesto akımını başlatmak amacıyla devrimci hareketimiz Kawa Basın Bürosu aracılığıyla, basın toplantısı düzenledi. Düzenlenen basın toplantısına ilgi büyüktü. Üçüncü kanal NDR Televizyonu basın toplantısını görüntülüyerek yayınladı.

*Almanya'nın birçok şehrinde Hanover, Hamburg, Kiel, München, Konstanz, Stuttgart da Alman örgüt ve partileriyle çeşitli etkinliklerde bulunuldu.

*28 Mart'ta Türkiye solundan devrimci demokratik hareketlerle Kawa'nın oluşturduğu eylem birliği platformu Köln'de TC Konsoloslugu çevresinde gösteri düzenledi. Köln'deki Dom Kilisesi önünde bir haftalık uyarı gösterisi devam ediyor. Basın uyarı gösterisine ilgi gösteriyor.

*4 Nisan'da Almanya'nın Bielefeld şehrinde Kawa Hareketi Newroz'u bir gece ile kutlayacaktır. Gece programında Şivan Perver, Said Gabbari, Şerwan, Bawer, Nuzan, Koma Sor, Nülüfer Akbal yer almaktadır.

ortaklığına zorlanıyor. MIT müsteşarı Korgeneral Teoman Koman yapılacak katliamın şimdiden plan ve resimlerini çiziyor. "MIT'in bir şubesi gibi çalışan Türk burjuva basını"nın köşe yazarları devletin Kürdistan'da girişeceği katliamın meşruluğunu ispatlamak için adeta birbirleriyle yarışıyorlar. MIT'ten kimlikli köşe yazarları son dönemlerde bolca Kürt, Ermeni, Yunan ve Yahudi düşmanlığı yaparak milliyetçi dalgayı habire kabartmak istiyorlar. Bunu yapmakla Kürdistan için planlanan katliamın son hazırlıkları da tamamlanmış olacak.

Kürdistan halkı yeniden katledilmek istenirken geçmişte olduğu gibi günümüzde de Kürt halkı geleceğe umutla bakıyor. Bağımsız, Birleşik ve Demokratik Kürdistan utkusu giderek milyonlarca Kürdistanlı'nın kalbinde yer ediniyor. Kürt ulusu Doğudakisini, Güneydeki ve Kuzeydekiyle birleştirmek istiyor, onun içindir ki bir yıldan beri Güney'de sömürgeci Baas rejiminin iktidarına son veren halkımız tarihi bir adım daha atmak istiyor. Güney'de fakirliğin ve yoksulluğun diz boyu olduğu, çifte ambargonun tüm şiddetiyle sürdüğü bir ortamda her zaman olduğu gibi hiç bir karamsarlığa kapılmayan Kürdistan halkı, özgürlüğün tadını çıkarıyor. Nisan ayında Kürt halkı kendi temsilcilerini seçmek için sandık başına gidecek. Halkımızın bir parçada da olsa meşru iradesini örgütlü olarak yansıtmak istemesi daha şimdiden Türk, Fars ve Arap sömürgecilerinin gözünü korkutmaya başlattı. Onun içindir ki Türk sömürgecilerinin Güney Kürdistan'ı bombalamaya başladıkları dönemde Fars sömürgecileri de Doğu Kürdistan'ı bombalamaya başladılar, Saddamcı birlikler Güney'den yeniden saldırıya geçtiler. Şu bir gerçek ki yıkıntılar ve harabeler arasında geleceğin özgür Kürdistan'ı boy vermeye başlamış durumda. Kürt ulusu Doğulusuyla, Kuzeylisiyle ve Güneylisiyle ayakta, direniyor. Güney'de halkımızın seçim hazırlığı içerisinde olduğu ve özgür bir ortamda milyonların katılımıyla NEWROZ'un kutlandığı bir ortamda proleter devrimci hareketimiz Kürdistan'da bağımsızlıkçı çiziyi hakim kılacaktır. Hareketimiz tüm Kürdistan'da ideolojik politik olarak önemli bir çekim merkezi olduğu gibi askeri olarak da önemli bir çekim merkezi durumuna gelmiş olacaktır. Militan KAWA geleneği sömürgecilerin plan ve hesaplarını eninde sonunda geçersiz kılacak, NEWROZ ve KAWA gerçekliği etrafında tüm Ortadoğu halklarına birliğin ve kardeşliğin yolunu

açacaktır. Bugün Türk sömürgecileri yeni bir katliama hazırlanırken bir şeyi unutuyorlar, Kürdistan halkının iradesini, bir halkın iradesine karşı gelinemeyeceğini...

Yurtsever Kürdistan Halkı!

Bildiğiniz gibi TC, bu yılki NEWROZ ayında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı topyekün bir saldırı başlatmanın hazırlığı içerisinde. Daha şimdiden Kürdistan'da köyler havadan bombalanmaya başlandı, her gün saat 17.00'den sonra dışarı çıkma yasağı konuldu. Türk ordusunun üçte ikiden fazlası Kürdistan'a yığılmış durumda, yeni askeri birliklerin Kürdistan'a sevkiyatı da devam ediyor. Bahar Sendromunun çerçevesinde TC faşizmi ve sömürgeciliği bir dizi şeyi amaçlamaktadır. Korkunç bir Jenosidin hazırlığı içinde olduğunu, kişiliksiz basın aracılığıyla yayarken, Kürdistan halkı üzerinde korku ve terör psikozunu yükseltmeyi, kitlesel başkaldırma ruhunu, sindirmeyi hedeflemektedir. Aynı yol ve yöntemle Türk-Kürt düşmanlığını kışkırtarak, ırkçı şovenizmi geliştirerek, iki halkın emekçilerini birbirine kırdırıp sermayenin faşist diktatörlüğünü sağlama almayı hedeflemektedir. Bir taşla iki kuş vurma hesabı, geliştirilen şovenizm dalgası etrafında iktidarını pekiştirme yolunu tutacaktır. Dünya kamuoyunu hazırlama diğer bir amaçtır. Emperyalist devletlerin desteği alınırken bu soruna da özen gösterilmektedir. Yanısıra, en iğrenç yöntemlerle, barbarca bugün gerçekleştirdiği katliamları gözden uzak tutmak başka bir amaçtır.

TC faşizmi ve sömürgeciliğinin hesapları tutmayacaktır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin, katettiği mesafe öylesine ileri boyutlara ulaşmış bulunmaktadır ki, iç ve dış politik koşullar, artık ne Dersim, Ağrı, Zilan acılarının yaşandığı dönemlerle, ne de 70'li yıllarla, ne de Halepçe dönemi ile kıyaslanmayacak ölçülerde devrimimizin lehine işlemek durumundadır. Gerek ülkede Serhildan'ı ve silahlı mücadeleyi yaratan Kürdistan halkının kazandığı mevziler; gerekse Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin dünya ölçüsünde uyandırdığı saygınlık ve yarattığı dostluktan ötürü, önümüzdeki dönemde tarihin çarkı, insanlık düşmanı bir rejim olan TC faşizminden yana değil, geleceği, iyiyi, yeniyi ve güzeli temsil eden; bağımsızlığa ve özgürlüğe uzanan halkımızdan yana dönecektir. Son iki yılda ülke sahında yaratılan Serhildanlarla zaferi müjdeliyen ışıkları saçan halkımız bütün bu karanlık saldırıya

karşıda hazırlıklı olarak girmek durumundadır, ve de girecektir. Kürdistan'da kadın, çocuk, erkek bütün insanlarımız, KAWA'nın militan geleneği ve isyan ruhu ile, NEWROZ gerçekliğinde somutlaşan direniş geleneği ile; bütün savaşanların ve yurtsever güçlerin savaşım içinde yükselen birleşik cephesini de örgütleyerek, bu faşist karanlık saldırıyı püskürteceklerdir. Bu noktada, en başta komünistler olmak üzere tüm aydınlarımıza, işçi sınıfımıza, emekçilere, tüm insanlarımıza olağanüstü görevler düşmektedir. Herkes artık büyük güçlerin, büyük ve ağır görevlerin insan olduğu bilinciyle Serhildan'ların önüne koşmalıdır. Kürdistan halkı bu bilinçle zafere uzanan akını çoktan başlatmıştır.

Son yıllarda bütün sömürgeci düşmanlarını kahredici bir şekilde acı sonlarına yollama yönünde efsanevi kahramanlıklar yaratan halkımız, yarattığı yüce değerler, yeni kitlesel başkaldırma örnekleriyle, ileriye yönelen toplumsal gelişme sürecinde, halkların devrim ve özgürlük davalarına görkemli katkılarıyla tarih yazacaktır. Bağımsızlık, Özgürlük ve Sosyalizme uzanışında, artık Kürdistan halkını engelliyen hiç bir güç kalmamıştır.

Sömürgeciler Kürt ulusunun güçsüzlüğünden ve dağılıklığından faydalanarak yapılacak yeni bir katliamla Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini bir kez daha onlarca yıl geriletmek istiyorlar. Ama yanılıyorlar, Kürdistan'daki kitle hareketi Kürt ulusuna kurtuluş yolu açtığı gibi Türkiye emekçi sınıfına da kurtuluş yolu açacaktır. NEWROZ ve KAWA gerçekliği gelecekte yalnızca Kürt halkının değil, tüm Ortadoğu halklarının ÖZGÜRLÜK ve BAĞIMSIZLIK simgesi olacaktır. NEWROZ sömürgeciliğe ve baskıya karşı direnişin sembolü olarak uluslararası emekçi enternasyonalizmin de simgesi olacaktır.

Halkımız NEWROZ ve KAWA gerçekliğinde aldığı güç ve dersle tüm sömürgecileri Kürdistan'dan kovacak, Bağımsız, Birleşik ve Demokratik Kürdistan hedefine varacaktır!

***Yaşasın direniş ve özgürlük simgemiz NEWROZ!**

***Yaşasın Bağımsız, Birleşik ve Demokratik Kürdistan!**

KAWA-MK

(Mart 1992)

YAŞASIN ÖZGÜRLÜK VE BAĞIMSIZLIK SİMGEMİZ NEWROZ!

Yiğit Kürdistan Halkı! Kahraman peşmerge güçleri! Militan KAWA taraftarları!

Dünyamızın çelişkiler yumağı içerisinde adeta yeniden şekillendiği, sağcı milliyetçi rüzgarın bir kasırga gibi her yeri kasıp kavurduğu, emperyalistlerin halkları birbirine düşürüp kırdırttığı, sermaye cephesinin sosyalist düşünceden intikam alırcasına hayatın her alanında taarruza geçtiği bir dönemde; Kürdistan halkı KAWA ve NEWROZ gerçekliğiyle Ulusal ve Sosyal Kurtuluş yolunda emin ve kararlı adımlarla yoluna devam ediyor. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin aldığı yol, Ortadoğu'daki güçler dengesini yeniden şekillendirip, Kürdistan sorununun Ortadoğu'nun gündemine oturmasına neden oldu. Kürdistan'ı işgal altında tutan sömürgeci devletlerin aralarındaki çelişkilerden dolaylı uzun bir dönemdir işlemeyen "Kutsal" "anti-Kürt" ittifakı yeniden işletilmek isteniyor. Özal, Demirel ve Çetin üçlüsü yaptıkları hummalı uluslararası diplomatik görüşmelerle Kürt halkının yeni bir jenositten geçirilmesini onaylatmak istemektedirler. Bush, Demirel'e "tam" desteğini sundu, Özal, geçicide olsa Kürt sorununda şimdilik İran'la anlaşta, Çetin, TC'nin "anti-Kürt" cephesi için Avrupa ülkelerinden destek aradı. "Türk Lobisi" nin güçlendirilmesi için TC kesenin ağzını sonuna kadar açmış durumda, işçinin, emekçinin ve fukaranın boğazından kesilen milyarlarca dolar tutarındaki paralar bu iş için harcamıyor. Dışişleri Bakanı Hikmet Çetin, Nisan ayında Suriye'ye planladığı geziyle "anti-Kürt hareketin" son halkasını da sağlama bağlamak istiyor. Her şey tamam. Paşasıyla, askeriyeye, polisiyle, MIT'iyle, sivil ve faşist milis çeteleriyle, kara potinli basınıyla Kürdistanı saldırmaya hazırlanıyorlar. Kürt ulusunun bin yıllık özgürlük ve bağımsızlık tutkusu olan NEWROZ'u kanla boğmak istiyorlar.

TC'nin uluslararası planda Kürdistan Ulusal ve Sosyal Kurtuluş Mücadelesine karşı ördüğü utanç duvarına paralel olarak, "Türk Gladiosu/Kontrgerillası" gün geçmiyorki Kürdistan'da bir aydın, esnaf veya politikacıyı kaçırap kurşuna dizmesin. Tatbikat safhasına sokulmak istenen Jenosid esnasında, ön plana çıkıp halkı yönlendirebilecek şahsiyetler insanlık dışı hunharca eylemlerle şimdiden katlediliyor. Yalnızca son bir kaç ay içerisinde 60'ın üzerinde Kürdistan'lı aydın, politikacı ve esnaf kaçırılıp kurşuna dizildi. TC yarattığı "Hizbullah" ucubesi ile Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini bölüp, işlediği cinayetlerin üstünü örtmek istiyor. Yapılan eylemler o kadar vahşi, o kadar barbar ki; TC açıktan kimliğiyle bu eylemleri üstlenmenin cesaretini gösteremiyor. Kendi tarihinde Anadolu ve Kürdistan halklarına baskı ve zulümden başka bir şey vermeyen TC, bu kirli oyunları ve katliamlarıyla daha nereye kadar gidecektir.?!

TC yaptığı uluslararası görüşmeler ve Kürdistan'da işlediği cinayetlerin yanısıra Türkiye'de yeni bir oyun sahneliyor. II. Sömürge Valisi Çetinkaya'nın Kürdistan'a tayin edildiği dönemde, kara potinli Türk basını Çetinkaya'nın kardeşlerinin mağazalarının yakılacağını propaganda etti, aynı çevreler Aralık 1991'de Sabah gazetesinde "İstanbul'daki Kürtlerin mal varlığına el koyma" ve "dağdaki Kürtleri de dunsuz bırakma" tartışması başlattı. Türkiye kamuoyu bu tür tartışmalarla yönlendirilmeye çalışılırken, TC Lice ve Kulp'ta toplu katliamlara girişti, cenaze törenlerine katılan Kürdistan insanını makinalı tüfeklerle taradı, Kürt halkının acısının dorukta olduğu bir dönemde Çetinkaya mağazası yakıldı, bu eylemle Türkiye'deki "anti-Kürt cephesi" genişletildi, bu eylemi Galeriya, Kapalı Çarşı ve İstanbul Ticaret Odası'nın bombalanması izledi. Devlet başa çıkamadığı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini bu tür eylemlerle izole etmek istedi. Bugüne kadar sömürgeci Türk burjuvazisi ve Kürdistan halkı arasında sürmekte olan savaş bir Kürt-Türk savaşına dönüştürülmek istendi. TC bununla da yetinmedi MIT'e "Kemalist Asker Polis Örgütü" imzası kullanarak; Türk halkını Kürtlere karşı cihada çağırdı. Yanlarında Kürtleri çalıştıran yüzlerce işvereni baskı altına alarak binlerce insanın işine son verdirtti. Özel Harp Dairesi'nin Kürt halkına karşı giriştiği bu planlı taaruz hareketiyle, Kürt halkı, Türk halkına boğdurtulmak istenmektedir. Özel Harp Dairesi şimdide MÇP'li sivil faşist güçlere "Milli Müdafâ Cemiyetleri" kurdurtuyor, amaç Türk işçi ve emekçisine asker üniforması giydirip Kürt halkına karşı savaştırmaktır.

Özal, Demirel ve Çetin üçlü çetesinin son dönemlerde giriştikleri yoğun uluslararası diplomatik ilişkiler, Kontrgerillanın Kürdistan'da sömürgecilerin gözüne batan şahsiyetleri kaçırap sorgusuz sualsiz kurşuna dizmesi, Kürt küçük burjuva hareketinin zaaflarından yararlanarak Türk basınının Kürt halkına karşı başlattığı milliyetçi şöven kampanya ve Kürt düşmanlığının basın yayın aracılığıyla giderek daha da bilenmesi bahar ile birlikte Kürdistan'da girişilecek jenositin ön hazırlıklarıdır.

Kürt halkı özgürlüğün ve bağımsızlığın simgesi olan NEWROZ ayında dün Koçgiri'de, Dersim'de, Zilan, Ağrı ve Halepçe'de boğulduğu gibi bugün yine Türk sömürgeci faşist rejimi tarafından boğulmak isteniyor. Türkiye'de, sömürgeci ve ırkçı TC'nin politikasını onaylamayan kitleler devletin yanına çekilmek isteniyor. TC, Kürdistan'da baharda girişeceği katliamın meşruluğunu şimdiden Türkiye kamuoyuna onaylatmak istiyor. Türk halkı suç